aylık siyasi gençlik dergisi/sayı 2, temmuz 1978

GENÇ ÖNCÜ

BU SAYIDA

Sosyalist Ülkelerle İşbirliği Geliştirilmelidir
GENÇ ÖNCÜ 3
La Coopération avec les Pays Socialistes doit être développée.
Cooperation with Socialist Countries should be developed

Hedef Daha Yaygın Örgütlenme,
Abdurrahman Atalay, Gn. Bşk. 8
Notre but: Une organisation plus vaste
Forward for further development of our organization

İlkelerde İlkesizlik: İGD 16
İGD (L'association de la Jeunesse Progressiste :) : Principes vides de Leur Sens
İGD (Association of Progressive Youth): Falsifiers of Principles

Çağımız Kapitalizmden Sosyalizme Geçiş Çağıdır.
GENÇ ÖNCÜ Bilim Eğitim Araştırma Bürosunca hazırlanmıştır 20
Notre époque: C'est le Passaje du Capitalisme au Socialisme – Préparé par le bureau d'études et de recherches de GENÇ ÖNCÜ
This is an era of transition from Capitalism to Socialism

TİP Davası: Bilimsel Sosyalizmin Savunulmasıdır
Nüvit ÖZKAN 23
Proces TİP (POT) est la défense de socialisme scientifique.
Trial of TİP (WPT) is the defence of Scientific Socialism

Festivaller Dostluk ve Kardeşliği Pekiştiriyor 30
Les Festivals renforcent la solidarité et la fraternité de la jeunesse mondiale
The Festivals strengthen the solidarity and fraternity of the World Youth

12 SAYI SONUNDA CİLT KAPAKLARI ÇIKARILACAKTIR.
GENÇ ÖNCÜ

GENÇ ÖNCÜ YAYINLARI

1) GENÇLİK ÖRGÜTLENMESİNİN İLKELERİ VE TÜRKİYE ....10 Tl.
2) İŞÇİ SINIFI HAREKETİ VEGENÇLİK...10 TL

Yazışma adresi, Necatibey cd. 54/23 Demirtepe/Ankara.

GENÇ ÖNCÜ: Aylık Siyasi Gençlik Dergisi • Sahibi: Abdurrahman Atalay • Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Halim Bulutoğlu • Adres: Necatibey cd. 54/23 Demirtepe/ANKARA • Fiyatı: 10 TL, Abone 6 Aylık: 60 TL, Yıllık 100 TL, Yurt dışı 2 katıdır • Posta Çeki No'su: 109614 • Baskıya hazırlayan: Çığ Yayıncılık 179704
Kapak: Alper Uygur

Baskı: Dünya Süper VebOfset A.Ş. Tesisleri Balgat-ANKARA

Sosyalist ülkelerle işbirliği geliştirilmelidir

Soğuk savaş yıllarını hatırlatan türden bir anti-komünist kampanyanın yaygınlaştırılmaya çalışıldığı günler yaşıyoruz. Afrika'da ilerici halkların emperyalizme ve yeni sömürgeciliğe karşı yeni mevziler kazandığı, sosyalist sistemin bütün gücüyle anti-emperyalist mücadele içinde bulunan halkların yanında yer aldığı günümüzde, gerici faşist güçler sosyalizm düşmanlığını alabildiğine körüklüyorlar. Düşmanlık, bir nükleer savaş tehditine kadar varabiliyor. Sistemler arası mücadelenin her alanda belirleyiciliğinin artması ve bu mücadelede barış ve sosyalizm güçlerinin yeni atılımlar yeni kazanımlar elde etmesi, böylesi bir karşı kampanyayı ortaya çıkarıyor.

İşçi sınıfının politik hareketinin ve onun yolunda yürüyen gençliğin örgütlenmelerinin önündeki engellerin bir bir yıkıldığı ülkemizde de benzer bir gelişim söz konusu. Faşist saldırıların durmaması tersine bir tırmanış göstermesi yanında işçi ve emekçi sınıfların ve gençliğin mücadele hedeflerinin saptırılması için her türlü yola başvuruluyor. Bu saptırmada kullanılan en önemli silah geçmişte olduğu gibi bu gün de anti-sovyetizm ve anti-komünizm. Gerici faşist güçler bu silahı bayatlamış metodlarla kullanmaya devam ediyorlar. Ama aynı silah, hem de daha azgınca emperyalizmin "sol" içindeki yardakçıları olan maocular tarafından sosyalistlere karşı yöneltiliyor.

Ulusal Bağımsızlığımızın önündeki en büyük engel olan NATO'ya ve ABD ile yapılan ikili antlaşmalara karşı işçi sınıfımızın ve gençliğin yurt çapında giriştiği eylemlerde sesleri çıkmayanlar, hatta yer yer yapılan eylemleri şu veya bu şekilde engellemeye çalışanlar bu gün Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle iyi ilişkileri amaçlayan girişimlere bağımsızlığı ortadan kaldıracağı gerekçesiyle karşı çıkıyorlar. ABD ve NATO'nun bile imzalanmasından kuşku duymadığı siyasi ve ekonomik belgeleri "yeni çarların Türkiye üzerindeki emellerinin gerçekleşmesi" olarak görüyorlar. Daha da ötesi imzalanan bu ekonomik belgeleri "Sovyet yanlısı bir darbenin" objektif zemini olarak göstermeye çalışıyorlar. Ulusal Bağımsızlığımızın en yılmaz savunucusu olan emekçi halkımız ve gençlik sosyalist ülkelerle iyi ilişkiler kurulmasını desteklemektedir. Daha da ötesi iş başındaki hükümetin bu konuda çekimser davrandığını, sosyalist ülkelerle daha ileri boyutlu işbirliği içersine girilmesi gerektiğini savunmaktadırlar. Sosyalist ülkelerin elde ettikleri ekonomik ve sosyal başarıların, üretim güçleri açısından ulaştıkları boyutların Türkiye halkınca daha yakından gözlenmesinin sosyalistlerin önündeki anti-komünist engellerin yıkılmasında büyük etkisi olacaktır.

Sosyalist ülkelerle siyasi ve ekonomik ilişkilerin geliştirilmesi istemini "Sovyet yanlısı darbe" bekleyişine bağlamak Maoculuğun son günlerde iyice azgınlaşan bir demagojisi haline gelmiştir. İşçi sınıfının politik hareketinin ve gençliğin temel görevi bir sol darbe beklemek değil, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi hedefleri doğrultusunda örgütlenmek, geniş kesimleri seferber etmektir.

Sosyalistler bu görevi bu güne kadar anti-sovyet ve anti-komünist buzları kıra kıra yerine getirmişlerdir. Maoculuğun ve her türlü sağ ve sol sapkın akımların anti-komünizm silahını ince yöntemlerle kullanarak işçi sınıfı hareketini ve gençliği burjuvazi için tehlikesiz alanlara akıtmaya çalıştığı günümüzde, örgütlenmeyi yaygınlaştırmak, geliştirmek daha bir önem kazanmaktadır. Unutulmamalıdır ki sapmaların etkisizleştirilmesi ideolojik açmazlarını ortaya çıkarmak kadar belki de daha fazla örgütlenmeyi sağlamlaştırmak ve geliştirmekle mümkündür. Sosyalist gençler böylesi bir görevle karşı karşıyadırlar ve bu görev başarılacaktır.

GENÇ ÖNCÜ

Beytepe'de faşist tertipler yoğunlaştı

Beytepe ilerici ve demokrat nitelikli öğrencilerin çoğunlukta olduğu birçok fakülte ve yüksek okuldan oluşan büyük bir kampus. Faşistler Beytepe'de bugüne dek doğrudan bir etkinlik sağlayamadılar. Bu yüzdende bütün güçleriyle eğitimi engellemeye çalışıyorlar. Geçtiğimiz Aralık ayında fizik bölümünün ilerici profesörlerinden Yalçın Sanalan faşistler tarafından kurşunlanarak ağır şekilde yaralandı. Bu olay üzerine Hacettepe Üniversitesi iki ay öğrenime kapandı. Okul açıldıktan sonra aynı amaca yönelik saldırı ve tertipler durmadı. Birçok ilerici asistan ve öğrenci dövüldü, kurşunlandı. Kampusun çeşitli yerlerinde patlamaya hazır bombalar bulundu. 2 Haziran ve 8 Haziran günleri iki bomba patladı. 14 Haziran günü şehre dönmekte olan öğrenciler yolda faşistlerin saldırısına uğradılar ve dört öğrenci yaralandı. 20 Haziran'da ise matematik bölümünde patlayan bir bomba bölümün yanmasına yol açtı.

Faşist saldırılar karşısında okul idaresinin tutumu ise tutarsız ve can güvenliğini sağlamaktan uzak. Bir veya yarım gün okulun kapatılmasıyla sorunun çözümleneceği düşünülüyor.

Beytepe'de ilerici hareketin gelişmesine sekte vuran en önemli olgu ise dernek yönetimlerini ellerinde bulunduran goşist gruplar arasındaki çekişme ve sürtüşmeler. Bu durum öğrencileri dağınıklığa, kendiliğinden ve bireysel hareketlere sürüklüyor. Örgütsüzlük ve disiplinsizlik her zaman provokasyona açık olmayı ve bunun sonucunda da faşistlerin istediklerinin gerçekleşmesini getiriyor.

Faşizme karşı verilecek mücadele kitlesel olmak zorunda. Beytepe'de en önemli sorun kitlesel birlikteliğin sağlanması. Bunun için de dernek yönetimlerinin kendi aralarında her eylemin sorumluluğunu üstlenecek ve öğrencilerin güvenini kazanacak bir birlik oluşturmaları gerekiyor.

Doğu Anadolu üzerinde oynanan oyunların bir parçası ELAZIĞ

Elazığ, alt yapı bakımından Doğu'nun şanslı illerinden biri. Keban, ferrokrom, çimento fabrikası gibi işyerlerinde 30.000'e yakın işçi çalışmakta. Ancak, örgütsüzlük dağınıklık ve bunlardan yararlanan faşist demagoji ve yalanlar, buradaki işçilerin azımsanmayacak bir kısmının provokasyon örgüt "MİSK" yanlısı olmalarına neden olmuş. Keban grevinin MİSK'e rağmen yapılması, sendikal harekette ve işçi kesiminde faşist denetimin kırılmasında bir göstergeydi. Elazığ, Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi, Fen Fakültesi, Veteriner Fakültesi gibi yüksek öğretim kurumlarına da sahip bir il. Bu kurumlar ve buradaki tüm öğrenci yurtları faşist işgal altında. Faşist işgalin kırılabildiği tek okul Veteriner Fakültesinde ilerici öğrenciler boy hedefi oluyor ve okul II. sınıf öğrencilerinden Seyfettin Erkılıç, faşist baskıların durdurulması yönündeki çalışmaları yüzünden öldürülüyordu. 70 kadar okul ilerici öğrencileri, Seyfettin Erkılıç'ın öldürülmesini protesto amacıyla okulda bir saygı duruşu düzenliyorlar ve Dekan vekilinin "öğretim özgürlüğünü engelleme" gibi üstün (!) değerlendirmeleri sonucu polis tarafından göz altına alınıyorlardı. Göz altına alınan ilericilerden 35'i, Asliye Ceza Mahkemesinde, "Gösteri yürüyüşleri kanunun ihlal" gerekçesiyle tutuklanıyordu. Oysa ortada herhangi bir gösteri yürüyüşü, dolayısıyla herhangi bir ihlal yok. İstekleri, baskı ve zorla yapamadıklarını yasal (!) yolla yaptırmak. Sonuç Haziran ayı başlarında alınıyor ve ortada gerçek bir yasal gerekçe olmadığından 35 ilerici ilk mahkemelerinde salınıyordu. Olaylar bununla kalmadı. Gerici-faşist zorbalar otomatik silahlarla bir kahvehaneye baskın yaparak iki kişiyi daha katlettiler. Türk-Kürt, Alevi-Sünni gibi yapay çelişkilerle, sindirme, parçalama, yok etme politikalarını bütünleştirerek "şehir suyuna zehir katıldı", "komünistler camileri bombalayacak" gibi yalan dolu tahrikler sürekli yapıldı. Provokasyonlar şimdilik boşa çıkarılmıştı ama bitmeyeceği biliniyor.

Amaç Doğu illerinde oynanan tüm oyunlar gibi hep aynı. İşçi sınıfı hareketini ve tüm demokratik hareketleri bölmek, parçalamak, yok etmek. Yapay çelişkileri, ulusal çelişki görüntüsünde sunarak sınıfsal çelişkiden ırak tutturup saptırmak ve gerici-faşist güçlerin kalıcılığını sağlamak.

Demokratik muhalefetin güçlenmesi, tüm gerici-faşist oyunların, provokasyonların boşa çıkarılması örgütlü güçten geçiyor. Bu örgütlenme gelişip güçlendikçe, yaygınlaştıkça, demokrasi mücadelesi daha gür, daha etkin olacaktır.

meydanlardan, okullardan

ERZURUM FAŞİSTLERE TERKEDİLMEYECEK

Ekonomik yapıdaki canlılık ve merkez olma özelliği sonucu, burjuvazi Doğu Anadolu'da kurmayı tasarladığı üniversiteyi Erzurum'da kurmuş.

Atatürk Üniversitesi'nin kente büyük bir "canlılık" kattığı biliniyor. Burjuvazi bu canlılığın ilerici bir yöne kanalize edilmesinden her zaman kuşku duyuyor. I. ve II. MC dönemlerinde şehirdeki ilericilere ve özellikle Atatürk Üniversitesi ve Kazım Karabekir Eğitim Enstitüsü'nde okuyan öğrencilere uygulananlar tüm Türkiye'deki faşist zorbalıktan farksız.

Asıl önemle üzerinde durulması gereken "öğrenim özgürlüğü", can güvenliği" sağlayacağını söyleyerek iktidar olan CHP hükümeti zamanındaki uygulamalar.

3 Mayıs "Türkçülük Bayramından" bu yana süregelen faşist saldırılar bir kitle katliamına dönüşmek eğilimlerini taşıyor. İlerici olarak bilinen kişilerin evleri, işyerleri, araçları saldırıya uğruyor. Bu artan ölçüdeki saldırılarda Türkeş'in Erzurum'la ilgili yaptığı "kehanet"lerin payı yadsınamaz. Erzurum mitinginde yaptığı konuşmada başbuğ Erzurum'un patlamaya hazır bir barut fıçısı olduğunu söyledi. Bu "gözlemi" yalanlamak istemeyen faşistler hemen işe koyuldular. "Camilere bomba konuldu, Kur'an yakıldı, direklere kızıl bayrak çekildi" türünden eskimiş propaganda yöntemleriyle "Komünist avı" başlatıldı.

Erzurum'daki ilerici hareketin şehitleri Doç. Dr. Orhan Yavuz, Ahmet Söken ve Mahmut Yıldırım'ın yanına yenilerini eklemek isteyen faşistler ilerici öğrencilerin yurtlarda barındırılmadıkları için kalmak zorunda oldukları otellere bombalar attılar ilerici bilinenlerin işyerlerini ve araçlarını tahrip ettiler.

KOMANDO-BAŞI ERZURUM'DA "VUR EMRİ" VERİYOR.

İlerici öğrencilerin kenti terketmeleri isteniyordu. Otobüslere bindirilen öğrenciler Ankara ve Tunceli'ye gönderildiler.

Öğrencilerin kentten "kovulmasıyla" Erzurum'da faşistlerin belirli ölçülerde daha da azgınlaşması için bir ortam yaratıldı. Atatürk üniversitesi ve Kazım Karabekir Eğitim Enstitüsü şimdi faşist işgal altında. I. MC döneminden beri özlenen bu manzara faşistlere CHP hükümetinin bir armağanı.

Bütün bunlara karşın anti-faşist mücadeleyi sürdürenlerin acil istekleri şunlar:

1. İlerici öğrencilerin kalacakları bir yurt sağlanması,

2. Kazım Karabekir Eğitim Enstitüsü'nde danıştay kararlarının uygulanması,

3. Devamsızlıktan sınıfta kalanlara devam hakkı verilmesi.

Galatasaray'lı Genç Öncüler:

"GÖREVİMİZİN BİLİNCİNDEYİZ"

Galatasaray Lisesi, demokratik mücadelenin bir kaç yıldan beri hızla yükseldiği; sağlıklı ve kalıcı mevziler elde edildiği bir öğrenim kurumu.

Öğrenciler, iradelerini okuldaki kültürel faaliyetlerini örgütleyen eğitsel kollar ve geçtiğimiz yıl uzun bir mücadeleden sonra idareye kabul ettirilen Öğrenci Temsilciliği aracılığıyla yansıtıyorlar.

Bütün demokratik birim örgütleri gibi GSL Öğrenci Temsilciliği de kuruluş döneminden başlayarak öğrencilerin tamamını kapsayacak bir örgüt olmaya büyük özen gösterdi. Demokrasi mücadelesinin kurallarına saygı göstermek, ÖT'yi kendi tekkesi haline dönüştürme çabasında bulunmamak koşuluyla herkes bu örgüt içinde yer alabilirdi, almalıydı. Ancak çeşitli sapkın akımlar Öğrenci Temsilciliğine karşı şu veya bu şekilde tavır aldılar. Devrimci Kurtuluş adlı grup baştan beri bu demokratik mevzii küçümsedi, kendilerini dışladılar. Dev-Genç'liler ise Öğrenci temsilciliğine açıktan karşı durmadılarsa da bu kurum içinde çalışmadılar sadece kendi "siyasi" taleplerini dayattılar. Bütün bunlara karşı genel öğrenci kitlesi Öğrenci Temsilciliğine sahip çıktı. ÖT'de özveriyle çalışan GENÇ ÖNCÜ'lerin saygınlığı her geçen gün artıyordu. Dev-Genç'liler önceleri ÖT'ye rağmen okulda çalışma yapmayı denediler. Ama bu çabalar kendilerini tatmin etmedi. GENÇ ÖNCÜ'lerin etkinliği mutlaka kırılmalıydı. Bu amaçla yakındaki YAY-KUR öğrencilerinin yardımıyla okulu işgal ettiler. İşgal sırasında GENÇ ÖNCÜ üyelerine okul idareci ve öğretmenleri önünde saldırıldı, okula açıkça polis davet ediliyordu. Saldırıda goşistler ve maocular ortak cephede yer aldılar.

Ama bütün bu tezgahlar bir işe yaramadı. GENÇ ÖNCÜ gerilemedi. GENÇ ÖNCÜ bu tavırların gençlik içinde resmileşmesine asla izin vermeyecek. Sosyalistlere saldıranlar azgınlıklarının cevabını kitleden tecrit olarak alacaklar.

HEDEF: DAHA

Hızlı bir gelişme temposuna girmiş GENÇ ÖNCÜ'nün gerek gelişme temposunu daha da artırmak, gerek bugüne kadarki örgütlenme çalışmalarımızdan çıkan dersleri değerlendirmek için önemli gördüğümüz bazı noktalar üzerinde durmak istiyoruz.

İlk olarak açıklık getirmemiz gereken konu örgüt kuruluşu öncesi çalışmaların nasıl olacağıdır.

HAZIRLIK ÇALIŞMALARININ HEDEFİ ÖRGÜTÜN KURULMASIDIR

Elbette nitelikli bir örgüt yaratabilmek, ortaya çıktığı zamaı. örgütün mümkün olan en güçlü durumu almasını sağlamak için hazırlık çalışmalarına çok önem vermek zorundayız. Acele olarak birtakımgerekli işleri yerine getirmeden oluşturulacak örgütlerin maliyetinin çok yüksek olması doğaldır. Gençlik yığınları içinde gereken otoriteyi kuramaz. Bunun da ötesinde kendi yarattığı potansiyeli geliştirmesi bir yana, eritmesi, işe yaramaz hale getirme tehlikesi söz konusudur.

Sonuç olarakörgütü kurmak biramaç olamaz. Çok önemli bir dönemeç noktasıdır. Yani örgütün kuruluşunun öncesindeki ve sonrasındaki çalışmalarımız nitelik olarak farklıdır. Kuruluşla birlikte potansiyel, imkanlar vs. hiç değişmese dahi. Bu konu çok önemlidir. Kanımızca hazırlık çalışmalarının sıhhatliiiğini sağlamak bu tesbiti iyi kavramaktan geçer.

Kişiliğimizi kazanabilmemiz, güçlü örgütler haline gelebilmemiz, çalışmalarımızı etkinleştirecek, kazanımlarımızı geliştirip, pekiştirecek yapı ancak ve ancak hiyerarşisi, kurulları, ortaya çıkmış bir örgüt ile mümkündür. Bu boşluğu başka hiçbir önlem, geçici biçim dolduramaz.

Bu yüzden hazırlık çalışmalarını mevcut olan malzemeyi örgütleyip geliştirmek, ama mutlaka ve mutlaka örgütü yaratmaya yönelik yürütmek gerekir. Bu görevin önüne başkaca bir çalışmayı geçirmek ne olursa olsun büyük bir hatadır. Koruyabilecek önlemleri almadan, çürüyeceğini bile bile körü körüne mümkün olduğu kadar çok ürün elde etmek için çalışmaya benzer. Yani böyle bir ürün elde etsek bile hiçbir işe yaramaz. Boşuna çabadır.

Bunun gibi hazırlık çalışmalarımızı da örgütün yaratılmasından başka alanlara yöneltmek ancak kendi gücüne tam güvenmeme, örgütsel çalışmayı çok abartma, onun avantajlarının farkında olmama ile açıklanabilir. Buna oyalanma da diyebiliriz. Hemen kolları sıvayıp yöremizdeki gençlik hareketini etkilemeye çalışacağımıza, canlı militan çalışma içine gireceğimize bir iki ufak tefek kazanımla yetinmeyi tercih eder duruma düşeriz.

Hazırlık çalışmalarının amacı örgütü yaratmaktır diyoruz. Örgütün yaratılması, ortaya çıkması ise uyumlu çalışabilecek, çalışmaları yönetecek yetenekte çekirdeğin oluşmasıdır.

Geniş yığınları temsil edebilmek, çok sayıda taraftar kazanmak ancak bu çekirdeğin çalışması sonucunda ortaya çıkacaktır.

Yığınsallaşma örgütle olabilecek bir olaydır. Yani örgütü oluşturabilmek için yığınsal olmayı beklemek niteliği değil de niceliği öne çıkartmak yanlış değerlendirme ile işe başlamak olur. Çalışmaya başlar başlamaz örgütün çalışabilmesi için gerekli olanakları yaratmayı hedeflemeliyiz. Olanakların içindeki en büyük yeri de lokal sorunu teşkil etmektedir. Bu konuda ise cesur olmak gerekir. Mali imkansızlıklar nedeni ile bize hiçte uygun olmayan, çalışmalarımızı aksatan lokaller yerine, çalışmalarımız için elverişli lokale sahip olmayı hedefleyip tüm gücümüzle bunu elde etmeye çalışmak en doğrusudur.

Asıl zor dönem, dikkatli çalışılmasını gerekli kılan dönem örgütün kurulması ile başlar. Çünkü başarı veya başarısızlığımızı gösterecek olan çalışmalarımız bu dönemde olan çalışmalardır.

Sürekli olarak etkinliğimizi artırmaktan bahsediyoruz. Yığınsallaşmak diyoruz. İşte en önemli konu bunları nasıl gerçekleştireceğimizdir. Bütün dikkatimizi, enerjimizi belirtilen noktalara toplamakla olacaktır.

PLANLI ÇALIŞMAK ZORUNDAYIZ

İlk adımı örgütlü biryapı ortaya çıkarmaya çalışan kurulun kendi içinde etkili ve gerçekçi bir görev bölüşümü yapmasından geçer. Büroları, diğer görevleri kağıt üzerinde paylaştırmanın hiçbir anlam taşımıyacağı açıktır. Herkes tarafından yüzde yüz kabullenilen bu tespiti tekrarlamayı gerekli görüyoruz. Çünkü istenmeden alınan bir görev yürütülememektedir ve organizmanın bir yanı çürümeye terk edilmektedir.

Elimizdeki bütün olanakları ve gücümüzü hesaplayıp hedeflerimizi belirledikten sonra tesbit-ettiğimiz hedeflere ulaşabilmek için planımızı yapmak başarımızı çok etkileyecektir.

Planlarımız mevcut durumun tesbiti, kullanacağımız eylem biçimleri, eğitim, en hareketli kesim olan öğrenci gençlik içinde nasıl etkili olacağımız, vs. gibi konuları içerdiği gibi, işçi ve emekçi gençliğin saflarımıza kazanılmasını ve nitelikli olarak ağırlıklarının örgütümüzde artmasını sağlayacak önlemleri de içermelidir. Bu çok önemli bir konudur ve zorunluluktur. Örgütümüzün sıhhatli yapıya kavuşmasının temelidir. Bu yüzden bu konuyu birkaç cümle ile geçiştirmek yerine önemini belirtip geçmeyi, ilerde daha detaylı tartışma açmayı amaçlaya-

YAYGIN ÖRGÜTLENME

rak geçeceğiz.

Planlarımızda bir yandan hayalcilikten, kısa dönemde, bu yapımızla elde edemeyeceğimiz hedefler peşinde koşmaktan kaçınmalıyız. Diğer yandan ise tüm diğer faktörleri gözardı edip yığınları kazanma çabamızda sayısal gücümüzü abartmaktır. Bunun doğal sonucu kendimizce yeterli gördüğümüz üye sayısına gelmeden dışa yönelik eylemlerimizi ikinci plana itmek, doğru deyimiyle içe kapanmaktır.

İkinci söylenen tehlike ile örgütlerimiz daha çok karşı karşıya olduğu için üzerinde durmak gerekir.

KİTLE EYLEMLERİNE YÖNELELİM

İç örgütlenmemiz çok güçlü olmalıdır. Ama neye yönelik olarak?

Tartışmasız bu örgütlenmenin kitle eylemlerine yönelik olması gereklidir. Elbetteki kazanılan üyeleri eğitmek çok önemli görevlerimizdendir. Ama bu görev bizlerin içine kapanık, sosyalist klüpler haline gelmemize yol açmamalıdır.

Değişik sebeplerle şu noktayı devamlı belirtmekteyiz. Bugün özellikle öğrenci gençlik içinde varolan grupların uzunca dönemdir bu alanda çalışmalarının ve gençlik için cazip olan imajları kullanmalarının sonucu ortaya çıkan "paylaşılmışlığı" mutlak, değişmez olarak ele almak çok yanlıştır. Bizleri aldatır. Asıl gözlememiz gereken nokta her yıl, her ay, hatta her hafta "hava raporu" gibi bu etkilerin yer değiştirmesi birinin batıp diğerinin çıkmasıdır. Bu alanda yapacağımız etkili ve yerinde bir çıkış, sabırlı çalışma örgütümüze hızla mesafe aldıracaktır.

Üniversitelerde var olan sapmaların çoğunluğunun birbirleriyle ideolojik mücadele diye kaba kuvveti, çığırtkanlığı, keskin laf yarışını anladıklarını biliyoruz. Bu saçmalıklar bize çok ters gelebilir. Ama istesekte, istemesekte bu alanda uğraşmak zorundayız.

Bu olumsuz atmosfer üniversitelerdeki üyelerimizin zorunlu görülmediği sürece üniversitelerdeki görevlerini bırakıp daha kolay görülen başka alanlara yönelmelerine yol açmamalıdır. Bilelim ki geniş yığınlar doğru olduğundan değil, bugüne kadar onları gördüklerinden, başka güçlü alternatif görmediklerinden onların arkasından gitmektedirler.

Bizler ısrarla ve herşeye rağmen doğruları savundukça, her olayda somut hedefler gösterdikçe, hiçbir sorunlarına çözüm getirmeyen sapmaların peşinden gitmeye devam edecekler mi? Elbetteki hayır.

Toplumsal olayları doğru değerlendirmek, geçerli çözümler önermek ancak bilimsel sosyalist dünya görüşü ile mümkündür. İşte GENÇ ÖNCÜ'nün en büyük avantajı bilimsel sosyalist ideolojiyi kendisine rehber edinmesidir. Bu ideolojiyi ne derece iyi kavrarsak, hayata geçirmeye çalışırsak yol gostericilik görevimizi yeterince yerine getirebiliriz.

BAŞARIMIZIN ŞARTLARI

Ana başlıklar halinde toparlarsak etkinliğimizi artırmak için şu şartları yerine getirmeliyiz:

1) Sağlam bir iç örgütlenme ve tesbit ettiğimiz hedeflere yönelik planlı çalışma.

2) İdeolojik bütünlük ve ideolojik seviyenin yükselkliği.

3) Eylemlerde atak ve öncü olma: Bu konuda iki noktaya dikkat etmek gerekir. Bir: Doğru görüş eylemlerde gereken taraftarlarını bulur. Yeter ki layikiyle savunulsun. İki: Atak öncü olmakla keskinlik farklı şeylerdir. Diğer grupların ataklığı daha devrimci olduklarını isbata, hızlı görünüm uyandırmaya yöneliktir. Bizler asla keskinliği politika edinmeyiz. Ama politikamız gereği sert ve uzlaşmaz olmamız gerekiyorsa bundan da çekinmeyiz.

4) Gençliğin ilgi duyduğu bütün alanlarda örgütlenmek, var olan örgütleri geliştirmek, gerçek işlevlerini kazanmalarını sağlamak. Bu alandaki çalışmalarımızın içine orta öğrenimdeki kolları çalıştırmak, yüksek öğrenim kurumlarında ölüme terkedilen birim derneklerin çalışmalarını canlandırmak, spor, kültür, sanat alanındaki çalışmaları örgütlemek girmelidir.

Spor, kültür vs. alanlarında yapacağımız en amatörce bir çalışma bile yüzlerce yeni ilişkiler kazandırmaktadır. Ayrıca bu çalışmaları GENÇ ÖNCÜ çatısı altında yapmamız zorunlu da değildir. Bu alanda var olan örgütlerde uyumlu çalışma içine girmek, o örgütlerin yaygınlaşmasına çaba göstermek de aynı sonucu doğurur.

Örgütümüz hızla gelişmektedir. Belirtilen konulara özen göstermek, gerçekleştirmeye çalışmak gelişmemizi daha da hızlandıracaktır. Ortaya yeni örgütler çıkacak, örgüt yapılarımız gelişip, militanlaşacaktır.

Bu konuda bütün örgüt yönetim kademelerinin, üyelerin gereken titizliği ve ciddiyeti göstereceklerinden eminiz.

GENÇ ÖNCÜ Genel Başkanı
Abdurrahman ATALAY

Öğrenci temsilciliğini sosyalist

Cihan YIGIN
Serdar ALTEN

GOŞİZMİN, ÖTK İŞLERLİĞİNDE SAHİP OLDUĞU TUTUM ODTÜ ÖĞRENCİLERİNİN ÖTK'YA İLGİSİZLİĞİNDE DİĞER BİR FAKTÖRÜ OLUŞTURMAKTADIR. ÖĞRENCİLER İLE ÖTK ARASINDA UYUM SAĞLANMASI ALINAN KARARLARIN EN ALT BİRİMLERDE TARTIŞILMASI ANCAK SINIF TEMSİLCİ MEKANİZMASININ DOĞRU BİR İŞLERLİĞE KAVUŞTURULMASI İLE MÜMKÜNDÜR.

Orta Doğu Teknik Üniversitesinde Öğrenci Temsilciliği seçimleri 5 Haziran'da yapıldı. Seçim sonuçları sınıf ve bölüm temsilcileriyle ve yürütme kurulu açısından geçen dönemden farklı bir durum ortaya çıkarmadı. "Devrimci Gençlik" adıyla seçimlere katılan grup geçen dönem sağlamış olduğu üstünlüğü korudu. Grupların çıkardıkları temsilcilik sayısı ile sınırlı tutulduğunda seçim sonuçları "Devrimci Gençlik" grubunun kendi deyimleriyle "ODTÜ öğrencilerinin güvenini sağladıklarını" gösterebilir. Ancak, sonuçların daha detaylı incelenmesi farklı boyutları ortaya çıkarmaktadır.

ÖTK seçimlerine katılma oranı %50 olmuştur. Seçim öncesi yapılan değerlendirme toplantılarına ise ODTÜ öğrencilerinin % 10'undan azı katılmıştır. Öğrenci temsilciliği Kurumunun ODTÜ öğrencilerinin uğrunda uzun süre mücadele verdikleri, özerk ve demokratik üniversite kavgasında önemli bir hedef olarak belirledikleri bir kurum olduğu bilinmektedir. Öğrencilerin yönetime katılmasında akademik-demokratik sorunların çözümünde önemli bir işleve sahip olan ÖTK seçimlerine ve çalışmaların değerlendirildiği toplantılara bu denli az ilgi olması seçim sonuçlarını salt grupların çıkardıkları temsilcilik sayısı ile ele almanın yanlışlığını ortaya çıkarmakta. Seçim sonuçları bu boyutuyla ODTÜ öğrencilerinin geçen dönem yönetimde bulunan "Devrimci Gençlik" grubuna güven sağlamadığını açıkça gözler önüne sermiştir. Basit bir hesaplama "Devrimci Gençlik" grubunun toplam temsilcilik sayısının %80'ini ODTÜ öğrencilerinin %22.5'unun oylarıyla aldığını göstermektedir. Bu sonuçlar "Devrimci Gençlik" grubunun çok sevdikleri ve kendilerine sık sık yakıştırdıkları "doğru siyasi önderliklerinin" ne denli "doğru" olduğunu görmeye yetmektedir.

Bugün burjuva partilerinin at oynattıkları ve bol keseden vaat dağıttıkları milletvekili seçimlerinde, katılımın %60-70'i bulduğu düşünülürse ODTÜ öğrencilerinin son derece önemli bir kazanım olan ÖTK'ya karşı ne denli ilgisizlik içinde oldukları görülebilir.

Böylesi bir gelişim demokrasi mücadelesi açısından üzerinde durulması gereken son derece önemli bir konudur. ODTÜ ÖTK seçimleri goşizmin demokrasi mücadelesine verdiği zararların bir somut kanıtı olmuştur. "Devrimci Gençlik" grubu öteden beri öğrencilerin bu ilgisizliğini ODTÜ'de varolan demokratik ortama bağlamaktadır. Bu mantığa göre öğrenciler rahat bir ortamda öğrenim gördüklerinden genel olarak demokratik ve politik uğraşlara ilgi duymamaktadır. Bu anlayış küçük burjuva radikalizminin, bilimsel sosyalistlerce defalarca çürütülen "baskı arttıkça bilinçlenme ve kitlelerin mücadele azmi artar" tezinden kaynaklanan bir anlayıştır. Ve son derece yanlış ve tehlikelidir.

ODTÜ öğrencilerinin ÖTK seçimlerine ilgi duymaması ve tartışmalara katılmaması goşizmin sadece ODTÜ'yle sınırlı olmayan diğer birçok öğrenim konularında da içine düştüğü ideolojik ve örgütsel çıkmazın bir göstergesidir. Bu çıkmazın nedenlerini açmak bu anlamda önem kazanmaktadır.

Goşistler, kitle örgütlerini ve öğrenci örgütlerini "öncü savaşçı kadrolar" yetiştirme alanı olarak görmektedir. Bu anlayış ise kendi deyimleriyle "en geniş kitleler içinde en dar kadro çalışması" biçiminde somutlaşmaktadır. Sonuç olarak, yönetimde bulundukları örgütlerin içindeki çalışmaları bu dar kadroların yetiştirilmesine yönelik olmakta buna karşın kitlelerin genel düzeylerinin yükseltilmesi yönünde hiçbir tutarlı çaba içine girilmemektedir. ODTÜ'de ilerici hareketler üst boyutlara vardığı halde kendilerinin de "şikayet" ettikleri öğrencilerin genel siyasi düzeylerinin düşüklüğü bu anlayışın ürünüdür.

Goşizmin, ODTÜ'de yaşanan ve genelleştirilmesi mümkün olan ideolojik ve örgütsel çıkmazlarının diğer bir nedeni de yığınların akademik demokratik ve ekonomik sorunlarına olan yanlış yaklaşımlarıdır. Öğrenci temsilciliği Konseyi Kurumu ağırlıkla öğrencilerin akademik demokratik sorunlarıyla ilgilenmesi gereken bir kuruluştur. Bunu hiç kimse reddetmemektedir. Ama işleyiş hiç de böyle olmamıştır. Öğrencilerin akademik demokratik sorunlarının çözümü her sınav öncesi sınavla ilgili yardımcı teksir dağıtımına indirgenmiştir. Akademi baskı altında ezilen ODTÜ öğrencileri için bu teksirler kısa vadeli tatmin olmayı sağlamaktadır. Ama akademik sorunların uzun vadeli çözümleri doğrultusunda tutarlı adımlar atılmamıştır. Bu sorunların çözümüne yönelik böylesi bir anlayışın üniversiteye hazırlık kursları açan derhanelerin akademik sorunlarla ilgilenme anlayışından hiç farkı yoktur.

Goşizmin, ÖTK işlerliğinde sahip olduğu tutum ODTÜ öğrencilerinin ÖTK'ya ilgisizliğinde diğer bir faktörü oluşturmaktadır. Öğrenciler ile ÖTK arasında uyum sağlanması alınan kararların en alt birimlerde tartışılması ancak sınıf temsilciliği mekanizmasının doğru bir işlerliğe kavuşmasıyla mümkündür. Ancak sınıf temsilcilerinin bu yönde öğrencilerle somut bağları kurulması bugüne dek gerçekleşmemiştir. Yürütme kurulunda alınan kararlar sınıf temsilciliği mekanizmasıyla değil kafeterya duvarlarına asılan pankartlarla öğrencilere duyurulmuştur. Öğrenciler için sınıf temsilcileri sadece sınav erteletmek için çalışan kişiler olarak somutlaşmıştır. Böylesi bir gelişim ÖTK'nın işlevlerinin ne olduğu konusunda haklı kuşkuları ortaya çıkarmaktadır.

Seçimlere goşizmin bu tahribatlarıyla girilmiş ve sonuç belirtildiği gibi olmuştur. Bu tahribata sosyalistlerce seçim öncesi dönemde defalarca dikkat çekilmiş, Öğrenci Temsilciliğinin doğru bir işlerliğe kavuşturulması için ortak çalışılabilecek

gençler yaşatacaktır

gruplara önerici olunmuştur. Fakat ne seçim öncesi dönemde ve ne de seçimlerde birlik oluşturulamamıştır. Öğrenci Temsilciliğinin doğru bir işlerliğe kavuşturulmasını hedefleyen böylesi bir birliğin karşısına hiç bir olumsuz gerekçe çıkaramayan ama seçimlere ortak bir liste ile girmeye yanaşmayan "İlerici Yurtsever Gençler" ve "Halkçı Devrimci Gençlik" gruplarının tutumları üzerinde durmakta yarar var.

"Halkçı Devrimci Gençlik" adıyla seçime katılanlar tek tek birlikten yana olduklarını belirttikleri halde son anda ortak liste çıkarmaktan kaçınmışlar tek başlarına girmişlerdir. Bu sallantılı tutumda büyük ölçüde sosyal demokrasinin sosyalistlerle iş ve güçbirliğinde olumsuz yaklaşımlarının etkisi vardır. Ve güçbirlikleri konusunda sosyal demokrasinin bu olumsuz tutumunun kırılması sosyalistlerin önemli bir görevi durumundadır.

"İlerici Yurtsever Gençler" adıyla seçimlere katılan grup için farklı bir değerlendirme söz konusudur. Uluslararası gençlik hareketinin ve Türkiye Gençlik Hareketinintarihininyüce değerlerini bol keseden harcayan ve bu değerlerin özünü boşaltmakta her gün yeni adımlar atan bu grubun örgütlenme anlayışındaki fırsatçılık ve makyavelizm ÖTK seçimlerinde bir kez daha ortaya çıkmıştır. "Goşizme ve Maoculuğa karşı en tutarlı mücadeleyi ben veriyorum, siz benim peşimden gelin" anlayışıyla seçimlere katılan ve ortak liste önerilerini reddeden bu grubun tutumunun goşizmin yararına olduğu açıkça seçim sonuçlarıyla ortaya çıkmıştır.

Seçim sonuçlarının kısa bir incelenmesi sağlanabilecek bir üçlü birliğin hem temsilciler düzeyinde ve hem de yürütme kurul seçiminde güçlü bir alternatifi ortaya çıkarabileceğini göstermektedir. "Halkçı Devrimci Gençlik", "İlerici Yurtsever Gençler", " Demokratik Birlik" grupları toplam olarak 2100 oy almışlardır. Bu rakam Devrimci Gençlik grubunun toplam oylarına oldukça yakındır. Böylesi birliğin seçim öncesi ortak çalışmalarının avantajları ve kararsız kesimleri kolaylıkla etkileyebilme olanaklarının var olduğu düşünülürse birliğin gerçekleştirilememesinin zararları açıklıkla gözler önüne serilmektedir. Bu somut durumun ortaya çıkması sonucu sekter tutumlarının gerekçesini kendi tabanlarına da açıklayamamışlar, sorumluluktan kurtulmak için basit ve devrimci dürüstlüğe sığmayan yöntemler kullanmışlardır. Seçim öncesi sosyalistlerin birlik önerilerini geri çevirdikleri halde seçim kampanyası sırasında goşistlerin kendilerine yönelttikleri bir saldırıyı "mahalle çocukları" örneği kullanmışlardır.

Amblem asılıp asılamayacağı konusunda çıkan bu sürtüşmede taraf tutma sorunu goşistlere karşı beraber kavga etmeye indirgenmiştir. Olaydan sonra goşistlerin tutumunun ortak bir bildiriyle kınanması önerisi ise ortak tepkiyi kavga etmekten başka bir yerde görmeyen bu grupça reddedilmiştir. Bu küçük olay bile birlik anlayışlarının ne denli tutarsız ve fırsatçı olduğunu görmeye yetmektedir.

Seçim sonuçları önümüzdeki dönem ODTÜ'de Öğrenci Temsilciliği işlerliğinde pek büyük değişiklik olmayacağını göstermektedir. Bu dönemde yapılması gereken sınıflar ve bölümler düzeyinde temsilcilik mekanizmasının asgari düzeyde de olsa doğru bir işlerliğe sokulması için zorlayıcı olmaktır. Böylesi bir zorlama ise seçimlerde sağlanamamış olan birlikteliğin vakit geçirilmeksizin oluşturulmasıyla olasıdır. Sekterliğe, fırsatçılığa, çekimserliğe fırsat tanınmamalıdır. ODTÜ'nün ilerici demokrat, sosyalist öğrencileri böylesi bir görevin sorumluluğunu üzerlerinde duymak zorundadırlar.

Sosyalistler Öğrenci Temsilciliğinin doğru bir işlerliğe kavuşturulması için görev başındalar.

GENÇ ÖNCÜ işçi sınıfından aldığı güçle gelişiyor

19 Mart 1978 tarihinden bu yana 3-4 ay gibi kısa bir süre geçti. GENÇ ÖNCÜ 19 Martta kurulmasından bu yana örgütlenmesine hızla devam ediyor. Bu kısa zaman aralığında 16 GENÇ ÖNCÜ Şubesi açıldı. Daha onlarcası da sıra bekliyor. Ankara, İstanbul, İzmir, Bursa, Eskişehir, Salihli, Manisa, Nallıhan(Ankara), Amasya, Diyarbakır, Kırıkkale (Ankara), Adana, Samsun, İspir (Erzurum), Siverek (Urfa), Gebze (İzmit), Giresun kurulan şubeler.

Kuruluş çalışmaları yapılan yerler burada sayılamıyacak kadar fazla. Ordu, Balıkesir, Ardahan, Sivas'ta ise dernek temsilciliği oluşturuldu.

GENÇ ÖNCÜ'nün üye sayısı da artık binlerle ifade ediliyor. GENÇ ÖNCÜ gençliğin yığınsal örgütü olma yolunda hızlı adımlarla gelişiyor. Bünyesinde örgütün ismine yakışır biçimde ve anlamlı olarak tüm emekçi sınıf ve tabakaların gençliğini barındırıyor.

Örgütün en üst yürütme organı olan Merkez Yürütme Kurulu, senelerdir gençlik içinde Bilimsel Sosyalizmi kararlılıkla savunmuş, bulunduğu alanlarda burjuvaziye, onun saldırgan ideolojisi faşizme ve burjuvazinin değirmenine su taşıyan sapık akımlara karşı yılmadan mücadele vermiş unsurlardan oluşuyor. Bu arkadaşların sadece gençlik içinde değil, işçi sınıfı politik hareketi içinde de aldıkları görevleri yerine getirmek için verdikleri uğraş da, devrimci yaşantılarının önemli bir bölümünü oluşturuyor. Bu arkadaşlar işçi ve emekçi sınıfların sömürüden kurtulma mücadelesinin en üst düzeyde örgütlenmesinin ifadesi olan işçi sınıfı partisinde, bu sınıflara yandaş olan. onlarla omuz omuza mücadele vermenin onurunu taşıyan kişilerdir. En önemlisi işçi sınıfının savaş okulu olan partisinde yetişmiş, çelikleşmiş militan unsurlardır.

GENÇ ÖNCÜ Merkez Yürütme Kurulu haftalık olağan toplantısında.

Bu durum, kendilerine işçi sınıfının yanında olma vasfını yakıştıran bazı gençlik örgütlerinin hiç birinde olmayan önemli bir durumdur.

Merkez Yürütme Kurulunda görev bölüşümü şöyledir:

Genel Başkan: Abdurrahman Atalay
Genel Sekreter: Ümit Buğdaycı
Genel Sayman: Nüvit Özkan
Merkez Örgütlenme Bürosu Sekreteri: Mesut Vural
Basın Yayın Propaganda Bürosu Sekreteri: Halim Bulutoğlu
Eğitim Araştırma Bürosu Sekreteri: Serhat Baysan
Sosyal Çalışmalar Bürosu Sekreteri: Bülent Erdem.

Tüzük uyarınca iki ayda bir toplanan Genel Yönetim Kurulu ise 21 üyeden oluşmaktadır. Merkez Yürütme Kurulu üyelerinin dışındaki üyeleri şunlardır: Gürbüz Özaltınlı (Ankara), Emin Batun (Diyarbakır), Ziya Sifoğlu (İstanbul), Saadettin Karaata (İstanbul), Zeki Tombak (İstanbul), M.Reşit Gülle (Kırıkkale), Ali Aydın (Giresun), Atilla Kocaoğlu (Bursa), Nejdet Yıldırım (Adana), Hasan Keskin (İzmir), C.CEmil Öztürk (İzmir), Cesim Gökalp (Amasya), Salman Bünül (Eskişehir).

Bu arkadaşlar işçi sınıfının politik hareketi içinde onurlu görevler almış militan genç unsurlardır.

Genç öncü işçi sınıfımızın yanında

Genel Yönetim Kurulu üyesi Emin Batun arkadaş aynı zamanda örgütün Doğu ve Güney Doğu Anadolu, Hasan Keskin arkadaş ise Ege Bölgesi temsilciliğini yürütmektedir.

Kurulduğu günden beri hukuki ve idari pürüzleri halledilmiyen Ankara Şubesi Yönetim kurulu Gürbüz Özaltınlı'nın Başkanlığında, Cihan Yığın, Bilhan Evyapan, Serdar Alten, Fethi Açıl, K.Mürşit Bereket, Deniz Atay, Ercan Bulut ve Rasim Gök'den oluşmaktadır.

Ankara şube kuruluşunda Emniyet Müdürlüğünce "tüzüğü onaylanmayan dernekler şube açamaz" gerekçesi ile engel çıkartılmış, Dernek Genel Merkezi de bu anti-demokratik uygulamanın kaldırılması için Danıştaya başvurmuştu. Dava, İç İşleri Bakanlığının görüşlerini belirtmesi için verilen meyilin dolmasından sonra kesinleşecek.

İstanbul şubesinin gelişen çalışmalarını daha da etkinleştirmek için önemli yerleşim merkezlerinde şube açma çalışmaları devam etmektedir. Önümüzdeki günlerde İstanbul'da açılacak yeni şubelerle GENÇ ÖNCÜ'nün sesi gençlik yığınlarına daha bir gür ulaşacak. Halen İstanbul Şubesi Ziya Sifoğlu, Sadettin Karaata, Erdal Kılıç, Zeki Tombak, Alpay Kök, Halis Çelebi, Hamza Tığlay, Serdar Koç, Kadir Eraydın'dan oluşmaktadır.

Şube Başkanı C. Cemil Öztürk'ün Nato'ya Hayır Kampanyası sırasında tutuklandığı ve halen cezaevinde bulunduğu İzmir Şubesi Yönetim Kurulu ise Hasan Keskin, Sabri Şiriner, Sema Başeğmez, Selçuk Teoman'dan meydana gelmektedir.

İlk ilçe Şubesi olan Salihli ise yaptığı çalışmalarla bölgesindeki gençler arasında ilgi ve sempati doğurmaktadır. Şube Yönetim Kurulunda Coşkun Akkoç, Bülent Örs, Recep Tanç, Nuruer Elyas, Hurşit Kapucu bulunmaktadır.

17 Haziran'da Kapalı Spor Salonunda başarılı bir gece yapan Bursa Şubesinin Yönetim Kurulu Atilla Kocaoğlu, Orhan Okumuş, Gültekin Uysal, Durmuş Çayhan, Mesut Demirbaş, Selahattin Enki'den oluşmaktadır.

Eskişehir'de faşist ve maocu unsurlara karşı kararlı mücadele yürüteceği bilinen Genç Öncü'nün Şube Başkanlığını Salman Bünül yürütüyor. Diğer Yönetim Kurulu üyelerinin İbrahim Ezel, Muzaffer Mola, Zekeriya Güler, Önen Çay, İbrahim Kurtulmaz

Ankara Mürted'te.

İzmit Karamürsel'de

İzmir Çiğli'de

Adana İncirlik'te

Diyarbakır Pirinçlik'te

Kemal Önen olduğu Genç Öncü, gençliğin kültürel ve sanatsal çalışmalarında İşçi Kültür Derneği ile olumlu ilişkiler geliştiriyor.

Adana Şubesi Yönetim Kurulunda 4 işçi arkadaş bulunuyor. Kenan Kırar, Orhan Saltoğlu, Halil Başeğmez, Mehmet Kenci'den oluşan kurulun başkanlığını Nejdet Yıldırım yapmaktadır.

Genç öncü şoven milliyetçiliğe pirim vermeyecektir

Doğu'da gençlik içinde yaygınlaştırılmaya çalışılan şoven milliyetçi akımlara ve işçi sınıfı partisinin politik önderliğindeki mücadeleyi reddeden Buntçu görüşlere karşı cevabı, kurulan Genç Öncü şubeleri veriyor.

Yönetim Kurulu, Emin Batun'un başkanlığında Hüsnü Şahin, İsmail Çobanoğlu, Remzi Çakmaklı, Mehmet Kocakaya'dan oluşan Diyarbakır Şubesi kuruluşundan bu yana önemli mesafe katetti. Buntçu'lara ve diğer sapık akımlara ikinci cevabı Siverek Şubesi verdi. Siverek gençliği içinde önemli bir etkinliğe sahip olan ve bu etkinliği giderek gelişen Genç Öncü Yönetim Kurulunda A. Kadir Balpetek, Hasan Topçuoğlu,Mehmet Dursun, Ramazan Dalkılıç, Mahmut Eskin görev almıştır.

Gericiliğin kalesi olarak bilinen Erzurum ve ilçesi İspir'de kurulan GENÇ ÖNCÜ anlamlı bir çelişki ifade etmektedir. Şube Yönetim Kurulu Hüseyin Dursun, Behçet Şimşek, İsmail Atmaca, Osman Hatunoğlu, Yüksel Yakupoğlu'ndan oluşmaktadır.

Cesim Gökalp'in başkanlığında Zafer Meletli, Çiğdem Uzun, Ali Alan, Hasan Başer'den oluşan Amasya Şube Yönetim Kurulu, faşizme karşı kararlı tutumunu dosta düşmana ispat etmiştir.

Kurulduğu günden bu yana sapık akımların boy hedefi haline gelen Samsun Şubesi, Genç Öncü'nün gençlik içindeki çalışmalarının ne kadar önemli, ne kadar mücadeleci olması gerektiğini, gösteren bir kanıttır. Geçen ayın içinde Şube Başkanı Veysel Tögül maocuların saldırısına uğramıştır. Ama bu saldırılar ne Veysel Tögül ve diğer yönetim kurulu üyeleri Gülendam Uzuner, Bedrettin Önder, Erdal Tokatlıoğlu, Erdal Sarıçiçek arkadaşları, ne de Genç Öncü üyelerini yıldırabilecektir.

Kırıkkale denildiğinde silah fabrikaları ve faşizmin azgın yüzü akla gelir. Ama sosyalist hareket Kırıkkale' de de gelişmektedir. Genç Öncü Kırıkkale gençliğini, bilhassa genç işçileri faşist demagojilerden kurtarmak için görev başındadır.

Nallıhan Şubesi idari ve hukuki problemlerini halen halletmiş değildir. Ankara Şubesinin önüne çıkartılan engeller Nallıhan'a da çıkartılmıştır.

Giresun'da kurulan Genç Öncü, Eğitim Enstitüsünde faşist işgalin kırılması mücadelesinde onurlu yerini almıştır. Kurul, Nejdet Dervişoğlu, Faruk Mandal, Habil Öztürk, Arif Özbay, Öcal Eren, Emin Oksal ve Yaşar Demiray'dan meydana gelmektedir.

Yetki belgesi gönderilen Gebze Şubesi, işçi sınıfının yoğun olarak bulunduğu bir bölgede kurulmanın avantajlarını kullanacak, genç işçi ve emekçileri, aynı zamanda sosyalizm okulu olan Genç Öncü'de kararlı birer sosyalist olarak yetiştirecektir. Şube Yönetim Kurulu Hilmi Akçelik, H. Nejat Aral, Yıldırım Sevimbike, Hasan Başar, Mehmet Yelkencioğlu'ndan oluşmaktadır.

GENÇ ÖNCÜ, işçi sınıfından ve onun politik hareketinden aldığı güçle gelişiyor. Ve GENÇ ÖNCÜ aldığı bu gücü işçi sınıfına kat kat daha fazlasıyla vermek için mücadelesini sürdürüyor.

Ulusal Bağımsızlık için NATO'ya Hayır Kampanyası sırasında İzmir Çiğli üssü önünde yapılan basın toplantısı sırasında "casusluk" iddiasıyla tutuklanan ve 2 aydır Buca cezaevinde yatan İzmir GENÇ ÖNCÜ şube başkanı Cem Cemil Öztürk'ün dergimize mektubu.

Mücadelemizin güvencesi

Karanlıkla aydınlığın birlikte varolduğu bir dönem yaşıyoruz. Ülkemizde sosyalist hareket uzunca süredir bir tecrit çemberi içine alınmaya çalışılıyor. Bu çabada büyük ölçüde sağ ve sol sapkın akımlar kullanılıyor. Bir tarafta sosyal demokrasinin sosyalizmin ön koşulu olduğu "bilimsel sosyalizmin bir keşfi" olarak sunulmaya çalışılıyor. Enternasyonalizmin özü boşaltılıyor, uluslararası ile ulusal olanlar arasına duvar çekilmeye çalışılıyor. Yenilgiler, açıktan ve utanmadan yengi olarak,"utkan zafer" olarak gösteriliyor.

Diğer tarafta gençlik hareketi bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi hedeflerinden koparılmaya, saptırılmaya uğraşılıyor. Günümüz koşulları hiç dikkate alınmaksızın. "iktidar namlunun ucundadır" gibi basit, dogmatik ve yalnızca gençlik heyecanından yararlanmaya yönelik "Proleter devrimci" çözümlemeler, "devrimci eylem" adına her koşulda gündeme getiriliyor. "Kadroların savaşçılığını, militanlığını artırmak" gibi çok bilimsel saptama (!) ile terör yaygınlaştırılmaya çalışılıyor.

İşçi sınıfımızın politik hareketi, bunca karmaşaya, şaşırtmacaya rağmen, bilimsel sosyalist çizgisinden hiç ödün vermeksizin, mücadelesini şu veya bu "çizgili siyaset" ile sınırlamadan, ama onlarla mücadeleyi hiç kesintiye uğratmadan kararlı, inançlı ve onurlu adımlarla aydınlık geleceğe doğru yürüyor.

İşçi sınıfının politik hareketinin yolundan yürüyor olmamız bizlerin, sosyalist gençlerin avantajı ve gelecek için garantisidir. Yolumuzu aydınlatan, ideolojisi ve politik hedefleriyle bizlere yol gösteren hareketin varlığı ve gücü, en büyük silahımız ve güvencemizdir.

Avantajımız "fraksiyon örgüt" olarak değil, işçi sınıfının politik hareketinin yolunda yürüyen, onun gençlik platformunu oluşturan, sınıfsal bir hareket, örgütlenme olarak doğmamızdır.

Avantajımız kazandığımız politik deneylerdir, disiplindir, ideolojik sağlamlıktır.

Hedef, sosyalist hareketin hedefleriyle uyumlu gençlik eylemleri gerçekleştirmektir.

Hedef, bilimsel sosyalist politikayı gençlik içinde yaygınlaştırmak kökleştirmektir.

Faşist saldırılar Genç Öncüleri engelleyemez

Serdar Alten: Faşist kurşunların hedefi oldu.

Sermayenin eli kanlı uşakları faşistler ilericilere saldırılarını azgınca sürdürüyorlar. Daha önceleri yuvalandıkları örgütlerini saldırı üssü olarak kullanmamaya özen gösteren faşistler, bugünlerde inlerinin, hatta merkezlerinin önünde çekinmeden saldırı düzenleyebiliyorlar. Son olarak Kızılay'da afişleme yapan Genç Öncü üyeleri Ülkücü Gençlik Derneği Genel Merkezi (Eski Ülkü Ocakları Genel Merkezi)nden çıktıkları saptanan faşistlerce yaylım ateşine tutuldular. Genç Öncü Ankara Şube Yönetim Kurulu üyesi Serdar Alten ve Memduh Ünal yaralandılar.

Azgınlaşan bu saldırıların üzerine gidilecektir. İlerici, demokrat, sosyalist güçlerin bu konuda hiçbir tereddüte, çekingenliğe düşmemesi zorunludur.

İstanbul 16 Mart yürüyüşünde

Bursa 15-16 Haziran Gecesinde

Ulusal Bağımsızlık için NATO'ya hayır Mitinginde

İzmir Kuruluş Çalışmalarında

1 Mayısta

Sosyalist gençler tüm gençlik örgütlerinin de yöneticiliği görevi ile yükümlüdürler

Serhat BAYSAN

Çeşitli ülkelere bakıldığında hemen görülen bir gerçekle karşılaşılmaktadır. Gençler iki ayrı tip örgütlenme içine girmişlerdir. Bunlardan birincisi sosyalist, ya da sosyalizmi gelecek olarak gören gençlerin toplandıkları örgütlenmelerdir. Temel belirleyici özelliği gençleri her an daha fazla biçimde sosyalist mücadeleye sokma uğraşısı içinde bulunmalarıdır. Ancak gençlerin çok daha fazla sayılarda bulundukları diğer tip gençlik örgütlenmeleri, yani gençlerin ekonomik, akademik, demokratik, sportif, kültürel, sanatsal amaçlarla toparlandıkları örgütlerde bu görev ancak belirli koşullarda örgütün diğer çalışmaları arasına girebilmektedir.

İşçi, köylü, emekçi, öğrenci gençler kapitalizmin kendilerine ve gerçekte tüm topluma açlık, yoksulluk ve ölümden başka vereceği bir şey olmamasından dolayı bilinçsiz, kendiliğinden bir tepki içindedirler. Bu tepki kurulu düzene karşı olduğu gibi daha geri biçimlerde topluma, aileye karşı da yönelebilmektedir. Bu tepkinin ilk kanalize olduğu yerse sportif, kültürel örgütler olmaktadır. Ancak belirtilmesinde yarar olan bir diğer nokta da bu tür örgütlenmelere giren gençlerin bile sayısının çok az olduğudur. Daha geniş sayıda gençse zamanını boşa geçirme yolunu seçmektedir. Bu durum öğrenci gençler içinde değişmemekte yalnızca okullarda belirli zamanlarını toplu geçirmelerinin kazandırdığı kimi özelliklerle daha rahat biçimde öğrenci örgütlerinde toparlanabilmektedirler. Mahalle ve köylerde de gençler yine çeşitli isimler altında örgütlenmekte ve kimi çalışmalar içine girmektedirler.

Bu ilk saptamanın da gösterdiği gibi yukarda anlatılan örgütlenmeler küçümsenmemek, küçümsenmemekten de öte değer verilmek zorunda olan örgütlerdir. Sosyalist gençler bu gerçeği hiç unutmamak zorundadırlar. Çünkü bu gerçeklerin bilincinde olan burjuvaziye karşı savaş vermektedirler. Dimitrov'unda belirttiği gibi faşizm gençleri yalnızca kaba yöntemleriyle kendine çekmemektedir. "Faşizmin gençliği yalnızca militarizm büyüsüyle kendine çekmediğini gözönünde bulundurmak gerekir. Faşizm, onların belirli bir kısmını askeri biçimde örgütlenmiş birliklerde besleyip donatmakta, bazılarına iş bulmakta, hatta gençlik kültür kurumları denilen kurumlar bile kurmakta ve böylece emekçi gençlik kitlesini gerçekten beslemek, donatmak, eğitim ve öğretim yapmak ve onlara iş sağlamak istediğini, bunu yapabilecek güçte bulunduğunu gençliğe aşılamaya çalışmaktadır." Bu unutulmaması gereken bir olgudur. Sosyalist gençler örgütlerinin yönlendiriciliğinde bu örgütlerde çalışmaya, buralarda çalışmalarıyla yönetime gelmeye, yönetimleri ile örgütleri daha sağlıklı bir yapıya kavuşturmaya ve bu örgütlerden sosyalizm savaşına katılacak yeni unsurlar bulup, bunları gençlik örgütüne kazanmaya zorunludurlar.

Bu görev gençlik örgütlerinin üzerine, ilk bilimsel örgütlenmelerinden beri düşmektedir. Dimitrov bu konuda "... bu kitle örgütleriyle iş ve eylem birliği yapmaya bu yolla onların başına geçmeye, bu örgütler yardımı ile kitleye sürekli ve sistemli bir anti-faşist yön vermeye ..." çalışılmasının gerektiğini belirtiyor ve yöntemini "... kitle şeklinde bu örgütlere girmeli, onları gericiliğe, faşizme

ve kapitalizme karşı savaşta birer kale yapmalısınız" biçiminde belirliyordu.

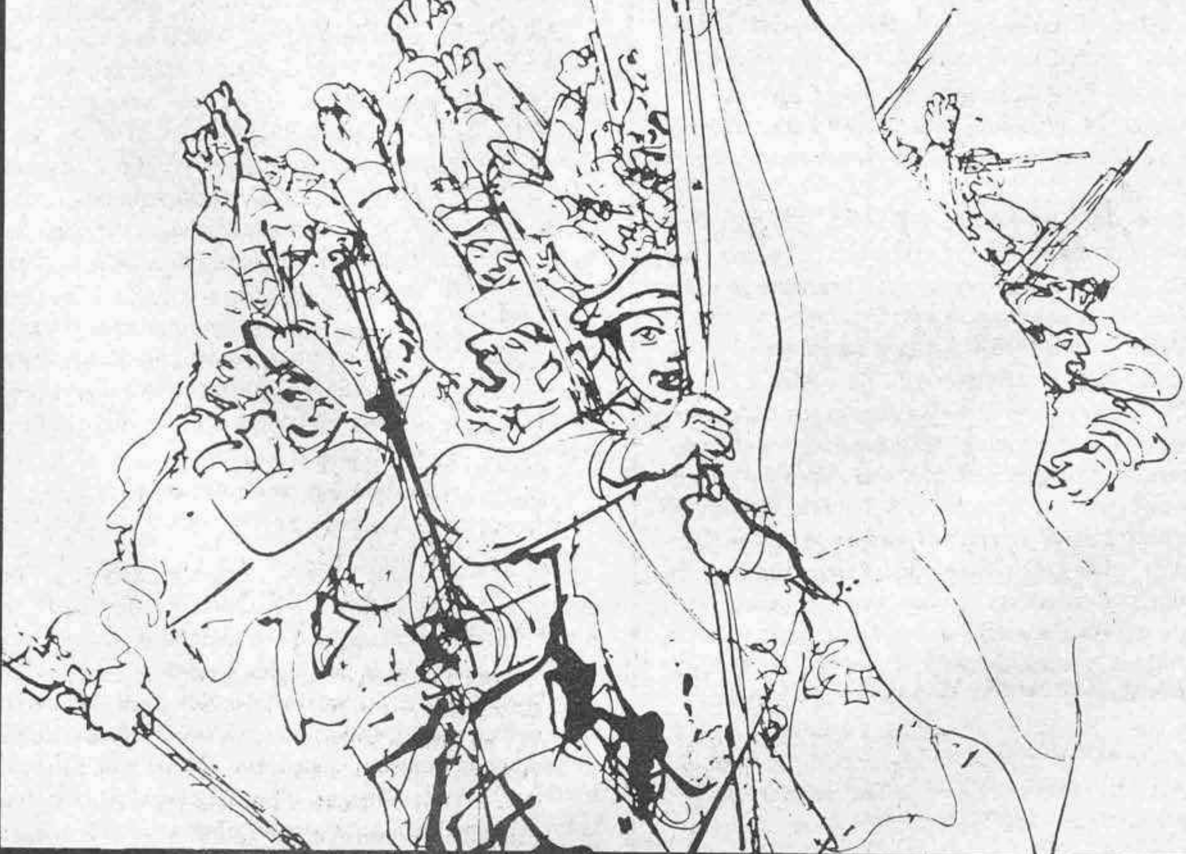
"... okullarda, köylerde, işletmelerde, işyerlerinde, bölgelerde, kendiliğinden, zorlamadan yayılabildiği kadar yayılma..." (Dimitrov) ancak yukarda belirtilen türden bir çalışma ile sonuçlarını verebilecektir.

Ancak tüm olgularda, sorunlarda olduğu gibi bunda da doğru tek çözümleme ve uygulama bilimsel sosyalistlerce yapılabilmektedir. Ülkemizde de dünyanın diğer yerlerinde de bilimsel sosyalizm dışı sapkın akımlar, sosyal demokratlar bu çalışmayı anlayamamaktadır. Yerine göre bir okulda öğrenci örgütü, bir mahalle veya köyde yerel dernek, işyerinde sendika veya birlik bu akımlarca gençlik örgütlenmesinin yerine konulabilmektedir. Konulmakla da kalmamakta, gençlik örgütlenmesi engellenmeye çalışılmaktadır. Gençlik örgütünün militan ve sempatizanları yoğun saldırılara hedef olmaktadır.

Kavranılamayan ve çoğu yerde de bilerek çarpıtılan gerçek gençliğin iki türden örgütlenmesinin olacağı gerçeğidir. Sosyalistler hem bağımsız sınıf örgütlerinde örgütlenmek hem de diğer tüm örgütlerde çalışmak durumundadırlar. Bu durum bir zorlama yada bir "keyfi" istek değildir. Giriş bölümünde açıklandığı gibi ekonomik, demokratik sorun ve istemlerin sosyalist mücadeleye bağımlı kılınmasının doğal sonucudur. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin birlikteliğinin getirdiği bilimsel bir sonuçtur. Çünkü, sosyalizmi amaçlamayan bir bağımsızlık, bir demokrasi mücadelesi olamayacağı açıktır. Çünkü, ekonomik mücadele örgütleriyle sosyalist mücadelenin başarılamayacağı açıktır. Bu açıklıklar sosyalizm savaşında Parti'nin yedek gücü olma onurunu taşıyan gençlik örgütlenmesinin yerine öğrenci örgütlerinin ya da benzeri örgütlerin konulamayacağını belirlemektedir. Bir başka belirlenen gerçek de, sosyalist bir gençlik örgütü olmaksızın ikinci tür örgütlerin başarısızlıkları aşamayacağı yani ekonomik, akademik, demokratik, sportif, kültürel ve sanatsal gençlik kuruluşlarının yönetimlerinin gençlik örgütü üyesi militanlarda olma zorunluluğudur.

Bu örgütler çalıştıkları alanlarda ancak sosyalistlerin yönetimindeyseler kurumadan, gelişerek görevlerini başarabilmektedirler. Bu gerçek hangi yönden gelirse gelsin sapmalarca unutturulamayacaktır. Geniş işçi emekçi gençlik kitleleri bu yolla sosyalizme kazanılacak ve bu yolla okullarda öğrenci örgütleri gerçek niteliklerine kavuşacak, yerel örgütler sapkın akımların at oynattığı alanlar olma durumundan çıkacak, spor, kültür, sanat giderek daha yaygın biçimde işçi ve emekçi sınıfların yararlandığı çalışma biçimleri olacaklardır.

Sosyalizmin zorunlu kıldığı bu görevin başarılması hiç bir biçimde engellenemeyecektir. Sosyalist gençler örgütleri önderliğinde bu görevi başaracaklardır.

ULUSLARARASI GENÇLİK ÖRGÜTLENMESİNİN ORTAYA ÇIKARDIĞI İLKELER ....SIHHATLİ BİR ŞEKİLDE SAVUNULAN VE HAYATA GEÇİRİLMEYE ÇALIŞILAN YANİ İGD'NİN NİTELİĞİNİ BELİRLİYEN ÖZELLİKLER DEĞİLDİR...

İGD

Mayıs 1978'de İlerici Gençler Derneğinin birinci olağan kongresi yapıldı. Bu kongreye sunulun rapordan da yararlanarak, gençlik hareketi içinde oldukça kafa karışıklığına sebep olan İGD konusuna başlangıç yapmayı uygun gördük. İstedik ki İGD'nin kuruluşunun, savunduğu ilkelerin, yaptığı işlerin kısa bir değerlendirmesini yapalım.

1973'de sıkıyönetimin kalkması ile birlikte toplumun her kesiminde büyük bir hareketlilik gözlenmeye başlandı. Seçimlerde sosyal-demokrat partinin başarılı çıkması, koalisyon biçiminde de olsa iktidara gelmesi canlanmayı daha da artırdı.

Her kesim 1971 12 Mart'ı ile budanan, elinden alınan haklarını elde etmek, yeni kazanımlar için yoğun örgütlenme çalışmaları içine girdiler. Halk dernekleri kuruluyor, DİSK hızlı bir şekilde gelişiyordu.)

Öğrenci gençlik kesiminde de ilerici, sosyalist gençlerin önderliğinde dernekler kuruluyor, faşistlerin elinde olanların ise ele geçirilmesi için çaba harcanıyordu. Goşizmin yol açtığı yıkımın anılarının çok taze olması gençliğin belirli noktaları öne çıkarmalarına ve sahip çıkmalarına, eski yanlışlardan ısrarla kaçma eğilimi gençlik içinde güçlü idi. Örgütlü çalışmanın gereği, kitlelerin somut sorunları ile uğraşma, işçi sınıfının öncülüğü ve partinin gerekliliği kimse tarafından yadsınamayacak gerçekler idi.

Bu olumlu değerlere eğilim çok büyük idi. Ama tüm olarak sosyalistler tarafındanbu potansiyel değerlendirilemedi -ki bu konu da üzerinde ayrıca durulması gereken bir noktadır-.

Bu yıllarda kurulan TSİP gençlik hareketlerini etkileme yolunda yoğun çaba gösterdi. İlk başlarda kazandığı başarılar, makyavelist politika sonucunda hızla hezimete dönüştü. Üst üste yaptığı fahiş hatalar, pusuda bekleyen maocu ve goşist gruplar tarafından parti kavramını yıpratmak, gözardı edebilmek için kullanıldı. Başarılı olundu da. Başta TSİP tarafından oluşturulan dernekler bu grupların eline geçti. Elbetteki birdenbire, varolan merkezi öğrenci dernekleri işe yaramaz hale gelmediler. Ama uzun uğraşmalara rağmen özellikle 1975 yılında AYÖD (Ankara Yüksek Öğrenim Derneği - şimdiki adı Ankara-Dev-Genç), İYÖKD (İstanbul Yüksek Öğrenim Kültür Derneği) kapatıldı, ama fiilen bugünkü (İstanbul Dev-Genç- kesinlikle sapmaların elindemerkezi örgüt olmaktan çıkıp fraksiyon örgütleri haline geldiler. Bu örgütlerde kalmak, çalışmak hiçbir anlam ifade etmemeye başladı.

Bu şartlarda 1975 yılında İstanbul'da anti-emperyalist, anti-faşist; gençlik hareketini zaafa uğratan sapmalara kapalı ayrı bir öğrenci örgütlenmesi çalışmaları değişik gruplarca ortak olarak başlatıldı. Hedeflenen örgütlenme şekli birim derneklerini bir federasyon çatısı altında birleştirme, bu çalışmaya bağlı olarak birim derneği olmayan okullarda dernek kurma veya sapmaların elinde olanları alıp işler hale getirmeye çalışmaktı. Çalışmanın ağırlığı İstanbul'da olmakla birlikte diğer önemli öğrenci merkezlerine de böylesi bir çalışmanın yaygınlaştırılmasına da çaba harcanıyordu. Kısaca hedef değişik görüşlerin var olacağı bir öğrenci örgütlenmesi idi.

Çalışmaya TİP'li, TSİP'li, GSB'li (Genç Sosyalistler Birliği) ve o dönem ne oldukları belirsiz ama grup olarak hareket eden "ilerlemeciler" katılıyordu. Oluşturulacak örgütün görüşlerinin yaygınlaştırılması için kullanılacak onbeş günlük gazete çıkarılması planlandı. Gazete ve federasyon aynı ismi taşıyacaktı. "İlerici Gençlik". İlerici Gençlik gazetesinin sahipliğine de TİP üyesi Kürşat İstanbullu seçildi.

BÖLÜCÜLER AÇIĞA ÇIKIYOR

Fakat çalışmalar ilerledikçe görüldü ki birarada çalışabilmek için, hele hele ortak örgüt kurabilmek için antigoşist, anti-maocu ilkede birleşmek yetmemektedir. Böyle bir çalışmayı sürdürebilmek için en temel ve en önemli ilke grupların birbirine güvenmesidir. Çalışmalarda bu güven yaratılamadı. İlerlemecilerinhesapçı davranışları, açık seçik bir konum almamaları, çalışmalar hakkında provokatif yayınlar yapmaları ilişkilerin kopmasına yol açtı. İlerlemeciler yalnız başlarına kaldılar. Ortak çalıştıkları gruplar tarafından güvenilmez oldukları için dışlandılar. Ama hala o zamana kadar yürütülen çalışmanın devam ettiricisi görünümünü korumaya çalışıyorlardı. Birleştirici, toparlayıcı görünmek için her türlü kafa karıştırıcı yola başvuruyorlardı.

YALANA NE GEREK VAR?

Bu çalışmaları anlatırken 1. Kongre raporlarında "İlerici gençlik hareketinin dağınıklıktan, örgütsüzlükten kurtarılması merkezi-yığınsal bir gençlik örgütünün oluşturulması amacıyla, bazı gençlik grupları bir araya geldiler. "Bu toparlanma çabasının başını çeken ilerici-yurtsever gençler, çalışmaların sonuç vermemesi,daha doğrusu açıktan çelmelenmek istenmesi üzerine İGD'yi kurdular" (Sf. 37) denilmekte diğer grupların işçi sınıfına, onun bilimine inanmadıkları belirtilmektedir.

İGD'nin toparlayıcı olduğunun gösterilebilmesi için

İLKELERDE İLKESİZLİK

kurulmak üzere bir araya gelinen öğrenci örgütlenmesi merkezi örgüt diye adlandırılmaktadır. Bugün böyle söylemektedirler. Ama 1975'te amaçlarının bu olmadığını rahatlıkla kendi yayınlarından gözleyebiliriz.

İGD'NİN GÖRÜŞ VE İLKELERİ

İGD uluslararası gençlik örgütlenmesinin ortaya çıkardığı ilkeleri sanki ilk defa Türkiye pratiğine kendisi uyguluyormuş süsünü vermeye özel bir çaba göstermektedir. Bu bütünüyle göz boyama, allı pullu bir görünüm yaratma çabasıdır.

Raporun 38. sayfasında şöyle deniliyor. "Kimileri 'sosyalist gençlik örgütlenmesini' gençliğin demokratik yığın örgütlenmesinin karşısına bir almaşıkçasına çıkarmak istiyor. Dahası "sosyalist gençlik örgütünün" işçi sınıfının öncü politik hareketine bağlılık içinde varolabileceği gerçeği gözlerden kaçırılıyor." Bu sözler bütünüyle doğrudur. Ama bu ilkeler 1976 yılında ortaya çıkmış ilkeler midir? Bu ilkeler Türkiye İşçi Partili gençler tarafından yıllarca savunulmuş 1970 yılında SGÖ (Sosyalist Gençlik Örgütü) ile somutlanmış, bugün de en gelişmiş şekli ile savunulan gerçeklerdir. Ayrıca bu ilkeler sıhhatli bir şekilde savunulan ve hayata geçirilmeye çalışılan, yani İGD'nin niteliğini belirleyen özellikler değildir. Sadece söylenip geçilen sözlerdir. Geçmeden belirtelim ki Türkiye'de 1975'lerden sonra gençliğin yığınsal örgütlenmesi ile sosyalist örgütlenmesini karşı karşıya getiren tezler savunulmadı değil. Bu anlayış GSB'nin çalışmalarına hakim olan anlayıştı. Onlar da İGD'ye katıldılar. Bu katılım üzerine de söylenecek çok söz var.

AMAÇDA BELİRSİZLİK:
İLKELER NASIL ÇARPITILIYOR

İGD'nin ilkeleri açısından, -hele hele kuruluş döneminde- bu kafa karışıklığını gözlemek çok daha kolay. Örneğin İlerici Yurtsever Gençlik gazetesinin birinci sayısının orta sayfasındaki "Gençliğin Örgütlenmesi ve federasyonlaşma" yazısını ele alalım.

Yazı bizce iki bölümden oluşmaktadır. Yazının birinci bölümünde gençlik örgütlerini "kadro-kitle örgütleri" diye ayırmanın yanlış olduğu, örgütün sosyalist olması ile yığınsal olmasının çelişmiyeceği belirtiliyor. Dimitrov'dan da kapitalist ülkelerde partiyi kopya etmeyen, gençliği bilimsel sosyalist ideoloji ile eğitecek "yeni tip" gençlik örgütlerinin oluşturulmasını belirten bir alıntı yapılıyor.

Yazının ikinci bölümünde ise Türkiye'deki durum tahlil edilerek esas olarak üç örgüt tipi olduğu sonucuna ulaşılıyor.

a- Belirli bir yüksek öğrenim merkezini kapsayan genel öğrenci örgütleri (İYÖKD, ADYÖD vb.)

b- Yalnızca belirli bir okulu kapsayan öğrenci örgütleri (DEMAKD, ODTÜ-DER vb.)

c- Çalışan ve okuyan gençlerin birlikte örgütlendikleri genel Kültür ve Dayanışma dernekleri (.....)"

Bu tesbitlerle birlikte sosyalist hareketin gençlik içindeki görevleri şöyle değerlendiriliyor.

"Bütün ilerici-yurtsever gençlik kesimlerini örgütleyecek ve bunları üst düzeyde merkezileştirecek "yeni tipte" gençlik örgütlerinin oluşturulması hem gençlik hareketinin ve hem de genel sosyalist hareketin çıkarlarına uygun bir davranış olacaktır." (Aynı yazı dördüncü sütun, ikinci paragraf)

"Bugün gençlik hareketinde gözle görülür bir sıçrama yapılabilmesinin baş koşulu var olan ilerici-demokratik gençlik örgütlerinin FEDERASYON BİÇİMLİ bir örgütte merkezileştirilmesidir." (altıncı sütun, birinci paragraf

Buyrun sosyalist gençlik örgütlenmesinin cenaze namazına! İYÖKD'ü, ADYÖD'ü, ODTÜ-DER'i (doğru çizgide olduğunu varsayalım) birleştirin işte size yığınsal geniş tabanlı "yeni tipte" gençlik örgütleri.

Gençlik örgütlenmesinde kadro-kitle örgütü ayrımı yapılamaz. Ama gençliğin yığınsal sosyalist gençlik örgütü ile öğrenci, spor, kültür örgütleri arasında da nitelik olarak farklılıklar olduğunu bilimsel sosyalist ideoloji bize göstermektedir. Bunları birbirine karıştırmak bilimsel sosyalizmin gençlik örgütlenmesi konusunda ortaya koyduğu ilkelerden hiçbirşey anlamamak demektir.

Ayrıca bu dönemde İGD'nin kurulmamış olduğunuda düşünürsek denilenle yapılanın farklılığı iyice ortaya çıkmaktadır. İYG gazetesinin birinci sayısında ortaya koyduğu hedef federasyonlaşma. Sonradan kurulan İGD'nin bu hedefe ne kadar uyduğunu sanırım okuyucu takdir edecektir.

YENİ İCATLARA DİKKAT

Kaldı ki aynı sayıda birbiri ile çelişen federasyonlaşma önerileri vardır. Derginin "İlerici Gençliğin Birliğini sağlamalıyız" adlı başyazısında gençliğin birliği iki planda ele alınmaktadır.

1) İdeolojik, 2) Sınıfsal birlik.

Gençliğin sınıfsal plandaki birliğini sağlamanın "Dünya devrimci pratiğinde denenmiş ve doğruluğu ispatlanmış olan örgütlenme şekli; her üç gençlik kolunun kendilerine özgü koşullara uygun olarak ayrı ayrı örgütlenmesi, ancak ...... merkezi bir örgüt çatısı altında birleşmesidir" deniliyor. Bu da başlı başına cehaletlerini sergile-

mek için ayrı bir yazı konusu. Örneğin Fransa'da denilen şekilde olmuştur. Ama Sovyetler'deki ve Bulgaristan'daki Komsomolların örgütleniş şekillerini düşünürsek bütün dünyayı nereden çıkardıklarını anlama olanağının bulunmadığı görülür.

Asıl konumuzla ilgili olanı "gençliğin ideolojik ayrışma platformundaki" birliğini sağlama önerisi.

"Temel siyasi çizgisi anti-emperyalist, anti-faşist yani ilerici olmakla birlikte, farklı siyasi eğilimlerin merkezi demokratik kitle örgütünde bir araya gelmesidir. Ülkemiz açısından konuşursak; sosyalist, sosyal demokrat, demokratik solcu, anti-emperyalist, anti-faşist anlayışa sahip gerçek Atatürkçü vb. gençlerin merkezi bir örgütte birleşmesi, en azından eylem birliğine varmasını anlamak gerekir. .... Bu ilkeler çerçevesinde birleşen gençlik örgütleri, kendi örgütsel bağımsızlığını koruyabilmelidir." "İşte, İlerici Yurtsever Gençlik, gençliğin birliği konusunda bu hattı izleyecektir."

İşte size aynı sayıda iki ayrı federasyon anlayışı. İşte size somut olma, birlik konusunda açık, net programla ortaya çıkma iddiasındaki anlayışın önerisi: Farklı görüşler arasında en azından eylem birliği ençoğundan merkezi bir çatı altında birleşme. Ne kadar açık ve net bir öneri değil mi?

EYLEM BİRLİĞİ:
SOMUT ÖNERİLERDEN GEÇER

Bu tahlilleri yaptıktan sonra kendilerinin de hayli zorluklar çektiklerini tahmin edebiliyoruz. Anlaşılan "Dağınık örgütleri mi birleştireceğiz,yoksa farklı ideolojideki örgütleri mi" diye tartışmışlar, en sonunda İGD'yi kurmaya karar vermişler.

İGD'nin bu önerilenlerden hangisine karşılık olduğunu iki buçuk süredir bizler anlayamadık. Fakat hak veriyoruz. Böylesine bir bilmeceyi çözmek için iki buçuk sene yetmez.

Birinci kongrede farklı gençlik örgütlerinin federasyonlaşmasını sağlamaya çalışma kararı alındı. Aynı bulanıklık bu kararda da vardır. İGD kesinlikle eylem birliği ile tek gençlik örgütü sorununu birbirine karıştırmaktadır. Kuruluşunda amaç olarak tesbit ettiği bu yolda iki buçuk senedir hiçbir çalışma yapmadığı, bir konuda kongresinde karar almaktadır. Üstelik bu tesbit edilmiş örgütlere yapılan açık seçik bir öneri bile değildir. Aslında bu kadar yüksekten konuşacaklarına okullarda ve diğer yerlerde sapmalara karşı sıhhatli ve kararlı bir işbirliği tavrında olmaları ilerici gençlik hareketi için daha mesafe aldırıcı olur.

Bu ve buna benzer ideolojik karmaşaları diğer sayılar da da bulmak çok mümkün. Ama bu başlı başına bir broşür konusudur. Bir vazının sınırlarını çok aşmaktadır Hemen belirtelim ki GENÇ ÖNCÜ bu görevini de yerine getirecektir. Bu görüşün her konudaki bulanıklık yaratma eylemine son vermek, kof içeriğini göstermek kısa vadedeki görevimizdir. Bu yazımızla sadece bir başlangıç yapmayı ve örgütün ilkelerini ele almayı yeterli gördük.

Faşistlere karşı hükümetin geri adımı: EĞİTİM ENSTİTÜLERİ

Amasya Eğitim Enstitüsü ilerici öğrencileri açılışından bu yana 1. ve 2. MC döneminde yerleştirilen faşistlerin saldırılarına hedef olmuştur. Faşistlerin saldırılarına karşı ilerici, demokrat, yurtsever, devrimci öğrenciler yiğitçe direnmesini bilmişlerdir. Son olay 31 Mayıs 1978 de meydana gelmiştir. Sabah okula ilk girişte kasıtlı olarak olay çıkartarak sebebsiz yere, sudan bahanelerle okulu terk ederek okulun bulunduğu mahallede üstlenerek okula saldırmışlar. Okula gelen Amasya valisi okul idaresi aracılığı ile okulun süresiz tatil edildiğini bildirmiştir. Bunun üzerine devrimci öğrenciler okulda bir forum yaparak okulun sebebsiz yere kapatılmasını protesto etmişlerdir.

Okulun açılması için çalışmalara başlayan ilerici, yurtsever, sosyalist öğrenciler asgari müşterekte anlaşarak, Genç Öncü, Devrimci Yol, Kurtuluş, Emeğin Birliği bir tertip komitesi adına "Halkımıza" adlı bir bildiri yayınlamışlardır. 7.6.1978 Çarşamba günü öğrenciler velilerle birlikte valiliğe giderek görüşme isteğini bildirmişlerdir. Öğrenci temsilcileri, bir grup veli, vali ve bakanlık müfettişi, milli eğitim müdürü ile görüşerek okulun açılması isteğinde bulunmuşlar, "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği" için önerilerini bildirmişlerdir. Tüm bunlar yapılırken maocu beslemeler de her zamanki gibi polislik (provakatörlük) görevlerini yerine getirerek yapılan eylemlerin korsan-

lık olduğunu, polisin coplayacağı dedikodusunu yaymaya çalışmışlar. Ama başarı sağlayamamışlardır. Valilikten toplu halde gelen öğrenciler TÖB-DER'de öğrenci topluluğuna hitaben yapılan konuşmada maocuların karşı devrimci yüzünü açıklayan konuşma yaparak kitleden tecrit etmişlerdir.

Maocu bozkurtlar telaş ve hırçınlık içinde saldırmaya başlamış sadece öğrencilerin değil, kendilerine bulundukları yerin durumunu hatırlatan öğretmenlere de aynı tavrı almışlardır. Provakatörlüğün farkında olan öğrenci kitlesi maoculuğun oyununa gelmemişlerdir.

Pratik, bir kez daha göstermiştir ki, maoculuk en küçük demokratik hak aramada dahi sahibinin sesi, olmuştur. Ama kararlılıkla olayların üstüne yüründükçe tümüyle biteceklerdir.

GAZİ DER SEÇİMLERİ

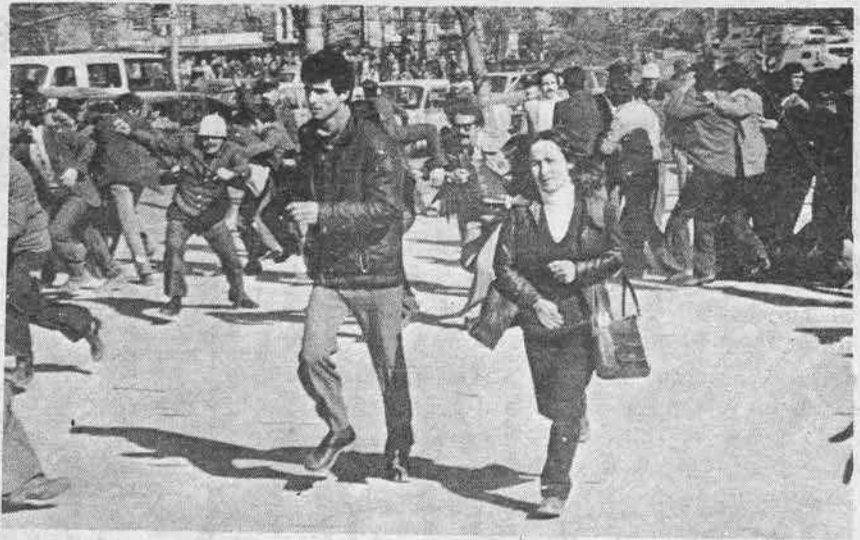
Gazi Eğitim Enstitüsü öğrencilerinin örgütü Gazi-Der Genel Kurulu geçtiğimiz günlerde yapıldı.

Bilindiği gibi GEE, MC hükümetleri döneminde yoğun olarak faşistleştirilmeye çalışılmış ve kısa dönemde faşistlerin önemli bir üssü durumuna getirilmişti. Bu girişimlerin gericiler açısından başarıyla sonlandırılabilmesinde o dönemki Gazi-Der yönetimi ile diğer bazı grupların zaafları da büyük rol oynamıştı.

Bugün GEE yönetim kademelerinde bazı değişiklikler yapılmış olmakla birlikte, CHP hükümetinin diğer birçok eğitim enstitüsünde de uyguladığı politika açısından ilericilerin üzerine düşen görevler daha bir önem kazanmaktadır.

İlerici, demokrat, sosyalist öğrencilerin bugün Gazi-Der çatısı altında verdikleri mücadele ivedi olarak okulun biran önce öğrenime açılması, düşük puanlarla okula alınan yüzlerce faşistin okuldan uzaklaştırılması, en geniş ilerici-demokrat tabanı doğru demokrasi mücadelesi anlayışında birleştirilebilmesi, giderek eğitimin demokratikleştirilmesi perspektifiyle örgütlemek durumundadır.

Genç Öncüler, bu hedeflere yönelik mücadelede üzerlerine düşeni sonuna kadar yapmak doğrultusunda görev başındadır.

eğitim enstitülerinde faşistlere yer yok

Bilindiği gibi MC döneminde yasalara aykırı olarak yapılan sınavlarla Eğitim Enstitüleri bazı siyasal kuruluşlar ve Ülkü Ocaklarından tavsiye kartı getiren ve bu kuruluşlara üye olan kişilerce doldurulmuştu. Eğitim kurumlarının yukardan aşağıya faşistleştirilmesi politikasına bağlı olarak yapılan bu uygulamalar Danıştayca yasalara aykırı bulunarak iptal edilmiş, ancak MC Danıştay kararlarını tanımayarak uygulamamıştır. Bu durum sonucu bir çok ilerici, demokrat öğrenci yönetimin de desteğiyle faşistler tarafından okuldan atılmış ve okullarda öğrenim özgürlüğü can güvenliği kalmamıştır.

CHP Hükümetinin iş başına gelmesinden sonra Danıştay Kararının uygulanması yönünde kararlı adımlar atılmamıştır. MC döneminde Danıştay kararlarının uygulanmamasından yakınan CHP'nin bu tutumu gerici faşist güçlere karşı atılan bir geri adım niteliğindedir. Hükümet sözcüleri Danıştay kararının uygulanmamasını "okullarda üslenen faşistlerin kabuklarına çekilecekleri hatta giderek kazanılabilecekleri" umuduna bağlamışlardır. Ama bu güne kadar bir çok ilde Eğitim Enstitülerinden başlatılarak diğer kesimlere kadar sıçratılan tertipler ve olaylar faşistlerin kabuklarına çekilmediklerini göstermiştir. Faşist militanları okullardan uzaklaştırmak için kararlı hiç bir adım atmayan hükümet ve valiler polisiye önlemlerden başka önlem almadığı için olaylar durmamaktadır. Hatta çoğu kez ilerici demokrat öğrenciler boy hedefi haline getirilmektedir. Eli kanlı faşist katillerle, öğrencilikle uzaktan yakından ilgisi olyan bu kişilerle geniş ilerici demokrat öğrenci kesimlerinin bir arada bulunmaları mümkün değildir. Faşistlerin okullarda tecrit edilmesi ve atılması için öğrenciler ve ilerici okul yöneticilerinin ortaklaşa çaba içine girmeleri gerekmektedir. Hükümetçe atılmayan adımların ancak böylelikle atılması mümkündür. Bu anlamda öncelikle okul içinde öğrenci temsilciliklerini yaşama geçirmek, bu yapı içinde faşistleri etkisizleştirmek gerekmektedir. Bunun dışında kısa dönemde okul yönetiminin her fırsatı kullanarak faşistleri okuldan atması için zorlayıcı olunmalıdır Eğitim Enstitülerinde asıl sorun iktidara akademik idari ve mali bağımlılıktır. İdari ve mali bağımsızlığın sağlanması belli güçlükleri içermektedir. Ancak belli bir ön hazırlıkla Eğitim Enstitülerinin akademik özerkliğe kavuşturulması sağlanabilir. Bu anlamda Eğitim Enstitülerinin Eğitim Akademileri haline getirilmesi için somut mücadele hedefleri tesbit edilmelidir. Daha da ötesi öğretmen yetiştiren tüm yüksek okulların Eğitim Akademileri kapsamına alınmaları ve tek bir program çerçevesinde öğretimde bulunmaları sağlanmalıdır. Ders programları öğretmenlerce ve öğrenci temsilcilerince hazırlanmalıdır.

Faşizmin kitle tabanı kazanımında çok önem verdiği Eğitim Enstitülerini kolay terketmiyeceği açıktır. Ancak faşistlerin tecrit edilmesi ve giderek bu öğrenim kurumlarının demokratikleştirilmesi mümkündür ve bu görev öğrenci, öğretmen ve ilerici yönetici dayanışmaları ile sağlanacaktır.

ÇAĞIMIZ KAPİTALİZMDEN SOSYALİZME GEÇİŞ ÇAĞIDIR

GENÇ ÖNCÜ Bilim, Eğitim, Araştırma Bürosunca hazırlanmıştır.

Günümüz dünyası tartışması yapılmaz bir gerçeği benimsemektedir. Bu gerçek, iki sosyal sistemin varlığı, tüm gelişimleri etkilemekte olduğu gerçeğidir.

SİSTEM, ÜRETİM GÜÇLERİNDEKİ GELİŞMENİN ZORUNLU SONUCU

"Bir dünya sisteminden sözederken - sosyalist olsun ya da kapitalist olsun - aynı tipten toplumsal rejimlere sahip devletlerin basit bir bütününü kastetmeyiz.

"Bir zamanlar dünyanın büyük bir kısmında bir ve aynı toplumsal rejim hüküm sürüyordu, örneğin feodal rejim. Fakat bir dünya sistemi yoktu ve olamazdı, çünkü bu rejimin egemen olduğu ülkeler tek bir toplumsal ve ekonomik organizma halinde birleşmiş değillerdi ve çoğu kez birbirlerini hemen hemen hiç bilmiyorlardı.

"Bir dünya sistemi kurulmasının koşulları ilk kez olarak kapitalizm döneminde, üretim güçlerindeki gelişme çeşitli ülkelerin ekonomileri arasında sağlam bağlar oluşturduğunda yaratıldı... emperyalizm döneminde tamamlandı." (1)

Sistemin tam olarak oluşmasının emperyalizmle tamamlanması, bir başka sonuçla birleşti: dünyada ilk sosyalist devrimin başarılması. Sistem olarak tekliği çok kısa süren kapitalizmin ve İkinci Dünya Savaşı sonrası sistem biçimine gelen sosyalizmin; sistem oluşumunda aynı etken rol oynamaktadır. Üretim güçlerinin gelişiminin gereksinimleri. Ancak bilinmelidir ki bu temel etken pek çok şeyi açıklamaya da yetmemektedir. "Kapitalizmde üretim güçlerinin gelişmesi, üretimin uluslararası çapta sosyalleşmesi, sermayenin uluslararası birliği, dünya sosyalist sistemine vücut veren maddi, ekonomik ve sosyal önkoşulları yaratmakta ve nitekim üretimin uluslararası çapta sosyalleşmesi, kapitalist üretim ilişkilerinin dar çerçevesinin dışına taşmaktadır... Maddi, ekonomik ve sosyal önkoşullar, yalnızca dünya kapitalist sisteminin dünya sosyalist sistemine dönüşümünün ivediliğini ve nesnel tarihsel gerekliliğini koşullandırmaktadır. Fakat bu gerekliğin gerçek haline gelebilmesi için, bir takım tarihsel koşulların ve bir takım somut sosyal güçlerin varlığı gerekmektedir. Dünya sosyalist sisteminin oluşumu kendiliğindenci bir süreç değil, kitlelerin yaratıcı eserinin sonucudur." (2)

Bu yaratıcılık, Lenin tarafından "İşçiler, eski dünyanın karşısına, ulusal baskı, ulusal tartışmalar ya da ulusal ayrılıkları aşırı ölçüde abartma eğilimi dünyasının karşısına, içinde tek bir ayrıcalığa, insanın insan üzerine baskısının kırıntısına bile yer olmayan, bütün uluslardan emekçilerin birliğinin yeni dünyasını koymaktadırlar" biçiminde Ekim Devriminin ertesinde belirtilmişti. (3) Bu tarihsel zorunluluk, sosyalist sistemin doğuşu, geri döndürülmez gelişimi, çağımızın bir başka belirleyici özelliğini de beraberinde getirdi. Temel çelişkinin kapitalist ve sosyalist sistemlerarası olması, ve çağımızın kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı olması.

TEMEL ÇELİŞKİ: KAPİTALİST SİSTEM, SOSYALİST SİSTEM ARASINDADIR

Dünyamız gelişimini etkileyen bu çelişki yani karşıtların ilişkisi ve geçiş tek tek ülkeler pratiğine nasıl yansımaktadır? Bu temel çelişki yani tüm çelişkilerin çözümünü belirleyen, toplumların gidişini etkileyen çelişki sadece "devlet halinde örgütlenmiş olan proletaryanın" emperyalist devletler ve tekellerle çelişkisini mi belirlemektedir? Değil. "Dünya sosyalist sistemi, uluslararası işçi sınıfının günümüz koşullarında ulaştığı en yüksek başarıdır." (4) Bu başarı tüm ulusların ve ülkelerin gidişini, kapitalist sistem doğrultusundaki gidişini baştan aşağı sarsmış, tüm dünyada ülkelerin iç dinamiklerinin belirleyici çelişkisi olan emek-sermaye çelişkisinin ve bu çelişkiyle biçimlenen diğer çelişkilerin emekten yana değişimini getirmiştir. "Emek ile sermaye arasındaki antagonizma, biri, yenilgiyi tatmış olduğu halde hâlâ direnebilecek durumda olan dünya burjuvazisi-

nin başını çektiği diğeri de, belirleyici fakat henüz evrensel olmayan bir zafer kazanmış bulunan uluslararası işçi sınıfının başını çektiği iki karşıt sosyal sistem arasındaki uluslararası antagonizma" (5) ; ülkeler düzeyindeki emek-sermaye çelişkisinin uluslararası düzeyde olanı; iki sistem arasındaki çelişki ülkeler düzeyinde de "dış dinamiği" belirleyen bir çelişkidir.

Dünyanın çeşitli ülkelerindeki işçi sınıfı hareketlerini "dış dinamik" olarak etkileyen çelişkinin gün geçtikçe belirleyiciliği artan yanı olan dünya sosyalist sistemi, çağımızın kapitalizmden sosyalizme geçmesini şu etkenlerle başarmaktadır:

"a)Sosyalist sistem, dünya güçler dengesinin, düzenli bir şekilde uluslararası işçi sınıfı lehine kaymasının ana etkenidir

b) Sosyalist sistem, en sorumluluk yüklü ve karmaşık görevleri başarıyla yürüten dünya sosyalist devriminin öncü gücüdür;

c) Sosyalist sistem, emperyalizme karşı mücadelenin belirleyici gücüdür; uluslararası gerici güçlerin ve emperyalizmin, dünya sosyalist sistemini zayıflatıp bölmeyi ve onu diğer devrimci hareketlerden soyutlamayı esas amaç olarak kabul etmeleri, şaşırtıcı değildir;

d) Sosyalist sistem, sosyalizmin gelişmesiyle ve kapitalizmin iç çelişkilerinin yoğunlaşmasıyla başa baş gelişen kuvvetli bir devrimci gücün canlı örneğidir; o, bütün halklara, yeni sosyal sistemin başarılarını yansıtan bir toplumsal ayna görevini görür;

e) Sosyalist sistem, tüm diğer devrimci güçlerin ve hareketlerin başlıca uluslararası manevi, maddi, siyasi ve askeri yardım kaynağıdır; onun ekonomik ve politik gücünün artması, bu yardımı sağlama olanaklarını yaygınlaştırır." (6)

Bu doğal zorunluluk işçi sınıflarının politik programlarında da zorunlu yansımasını bulmaktadır. Ancak bu yansıyış "dış dinamiğin abartılması" ya da "sosyalist sisteme tapılmak" amaçlarıyla yapılmamaktadır. Baştan beri belirtildiği üzere emek-sermaye çelişkisinin, sosyalizme yürüyen hareketin programı olmanın doğal gereğidir. Ne var ki bu gerçek uluslararası düzeyde ve doğal olarak ülkelerde çeşitli çarpıtmalara uğramaktadır. Troçkizm ilk sosyalist devrimin zafere ulaştığı günlerden başlayarak sosyalizme saldırmıştır. Troçki'nin getirdiği "dünya devrimi", "sürekli devrim", "devrim ihracı", "sosyalizmin başarısının ön koşulu", "ultra-emperyalizm" türünden çarpık fikirler bugünün antikomünist tüm akımlarına da "ideolojik" temeller oluşturmaktadır.

MAOCULUK, SOL REVİZYONİZM: HEDEF SOSYALİST SİSTEMİN KARALANMASI

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran'ın belirttiği gibi bugün Çin'den estirilen gerici rüzgar, 1960 başlarından beri sosyalist sistemi ve doğal olarak dünya işçi sınıfını boy hedefi almıştır. "Sistemler arası mücadelenin bu somut belirtilerinin ve aldığı biçimlerin açık seçikliğini, duruluğunu bulandıran bir olay son yıllarda gelişmektedir. O da Çin Halk Cumhuriyeti'nin ve Maoculuk denilen akımın dünya politikasında ve işçi sınıfı hareketi içinde oynadığı roldür. 1960'ların ilk yıllarından itibaren Çin, sosyalist hareketin genel çizgisinden ayrılmış ve giderek ona karşı cephe alan, mücadele eden duruma gelmiştir. Dünya politik ilişkilerinde ise gittikçe emperyalist-kapitalist devletlerin safına kaymıştır... Çin, emperyalist-kapitalist ülkeleri değil, başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkeleri hedef alan yalın yakıcı bir mücadele sürdürmektedir." (7)

Maoculuğun bu gerici eylemlerini dayandırdıkları teori "dünya kırı ve kenti" olarak belirttikleri, anti bilimsel dünya bakışlarından kaynaklanmaktadır. "Maocu Büyük-Güç hegemonya tasarılarının en çarpıcı anlatımı, herhalde "dünya kırları ve dünya kentleri" kavramıdır. Bu kavram, Lin Piao'nun "Yaşasın Halk Savaşının Zaferi!" başlıklı yazısında (Eylül 1965) eksiksiz olarak dile getirilmiştir. Bu "teori" modern tarihin doğrultusunun "dünya kırları" (Asya, Afrika, ve Latin Amerika ülkeleri) ile "dünya kentleri" arasındaki uzlaşmaz mücadele tarafından belirlendiğini ileri sürmektedir. "Dünya kentleri" ABD ve diğer kapitalist devletler ile Sovyetler Birliği ve diğer Avrupa sosyalist ülkelerinden oluşmaktadır." (8) Bilimsel sosyalist "çelişki" kavramını anlayamamaktan somutlanan "sınıf" yerine "halk" tanımını yerleştirmenin ve sonuçta düşülen çıkmazları maskelemenin doğal sonucu olan bu "teori" sosyalist sisteme bağlı ülkelere "sosyal emperyalist diktatörlük" diyecek noktalara gelmiştir.

Sosyalist ülkeler arası yardımlaşma, bu alanda girişilen ekonomik, politik iş birlikleri maocu politika tarafından "sosyal emperyalist saldırı" "yayılma" gibi deyimlerle açıklanmaya çalışılmaktadır. Oysa bu,

Lenin'in dünya sosyalist hareketine çizdiği yolun gerçekleştirilmesinden başka birşey de değildir. "Biz şimdi, uluslararası devrim üzerindeki başlıca etkimizi, ekonomi politikamız aracılığıyla kullanıyoruz... Bu alandaki mücadelemiz, artık dünya çapında yayılmıştır. Bu sorunu bir kez çözümledikten sonra, kesin ve nihai olarak uluslararası çapta zafer kazanmış olacağız". (9)

Ancak bilimsel sosyalist harekete ve onun yetkin örgütleniş biçimi olan dünya sosyalist sistemine saldırı bir tek maocu politikadan kaynaklanmamaktadır. Sol revizyonizm, dünya çapında taşıdığı çeşitli isimlerle birlikte "revizyonist diktatörlük" tanımlamasına kadar varan bir anti-komünizm içine girebilmektedir. Goşizmin, dünya sosyalist sisteminin belirleyiciliğini reddetmek için "ultra-emperyalizm"e varan "emperyalizm teorileri" türetebilmesi, "üçüncü dünya savaşının" olmamasını emperyalistlerin "iç bütünleşmesi" nin sonucu olarak değerlendirebilmesi, "barış ve detant" kavramlarına Leninist birarada yaşama politikasına karşın saldırabilmesi ülkemizde ve dünyanın diğer yerlerinde sürekli dinlenen, gözlemlenen olgulardır. Goşizmin, tıpkı maoculukta olduğu gibi sosyalist sistemin iç yardımlaşmasını anlayamaması ve Lenin tarafından belirlenen kapitalizmle rekabeti kavrayamaması, sosyalist sistemi "geri bıraktırılmış" kimi ülkeleri "sömürür" görmesine kuramsal temel olabilmektedir.

Ancak tüm bu sağdan ve "sol"dan gelen saldırılar sosyalist sistemin kapitalist sisteme günbegün sağladığı üstünlüğü engellemekten uzaktır. Çünkü "çağımız kapitalizmden sosyalizme geçiş çağıdır." Bunun sonucu olarak her an sosyalizm ilerlemekte ve emperyalizm biraz daha inine çekilmektedir.

ÇAĞIMIZ KAPİTALİZMDEN SOSYALİZME GEÇİŞ ÇAĞIDIR

Bu tarihsel konumda dünyanın her yerindeki bilimsel sosyalist hareketlere bu süreci hızlandırmak görevi düşmektedir. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi programıyla, eylemleriyle, enternasyonalizmin tek temsilcisi olarak bu yönde, dünyayı her an biraz daha sosyalizme götürme görevinde üstüne düşeni yerine getirmektedir. Kendi ülkesinde işçi sınıfını sosyalist savaşa hazırlayarak ve zamanı geldiğinde sosyalizmi kurarak görevini yapmaktadır.

Gerçektede bilimsel sosyalist olmanın, enternasyonalist olmanın tek kriteri de buradadır. Yoksa herhangi bir hareketin "dış dinamik"den kaynaklanarak doğru tezler öne sürebilmesi değil.

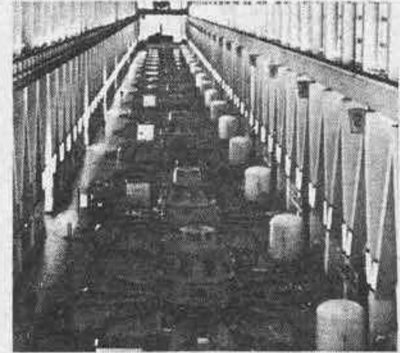
"Emek-sermaye çelişkisi, önceki gibi, kapitalizmin temeline vuran ve çözümünü isteyen zorlu bir güçtür. Bu çok önemlidir, çünkü baş çelişki iki sistem arasında varolan çelişki olduğuna göre, kapitalist ülkelerde proletaryanın etkin savaşımını zayıflatabileceği ve rahatça oturup sosyalizm ülkelerinin kendisini kurtarmaya gelmelerini bekleyebileceği düşünülebilir. Öte yandan, çağın baş çelişkisini eksik değerlendirmek, kapitalistlere karşı savaşımda yalnızca "kendi öz güçlerine" bel bağlamak da yine zararlıdır. Bu, kapitalist ülkelerdeki sınıf savaşımından yalıtmaya götürür ve buradan hareketle her ülkenin devrimcilerini olduğu kadar hareketin bütününü de zayıflatır." (10)

Bilimsel sosyalist hareket bugün Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerde, emperyalizmden yeni kurtulmuş ülkelerden büyük bölümünde iktidarda, kimi Avrupa ülkelerinde iktidara en yakın aday ve diğer tüm ülkelerde de sosyalizme yürüyen hareket olarak programına kelimeleri değişmekle birlikte şu evrensel ilkeyi giriş cümlesi yapmaktadır:

"Çağımız Kapitalizmden Sosyalizme Geçiş Çağıdır.

Çağımız kapitalizmden sosyalizme geçiş çağıdır. Yakın geçmişe kadar kapitalizm tüm dünyayı kapsayan bir sistem iken, bugün dünyanın önemli bir bölümü kapitalizm dışına çıkmıştır; artık bir kapitalist dünya sistemi, bir de sosyalist dünya sistemi vardır. Temel çelişki bu iki sistem arasındadır. Sistem ayrımını doğuran temel öge, üretim güçleri ile üretim ilişkileri durumunun iki sistemde nitelikçe ayrı, birbirinin karşıtı olmasıdır.

Çağımızda kapitalizm devamlı gerilemekte, alanı daralmakta, sosyalizm ise güçlenmekte, genişleyip yayılmaktadır. Alanı daralan bu kapitalist dünya emperyalizm aşamasındadır ve hammadde kaynaklarını, pazarlarını ve özellikle sermaye ihracı ve yatırım alanlarını devamlı genişletmek zorundadır. Emperyalist aşamanın bu gerekleri ile dünyada sosyalizmin genişlemesinin doğurduğu fiili daralma durumunun çelişkisi, kapitalizmin kronik bunalımını daha da derinleştirmekte, çelişkiler keskinleşmekte büyük köklü dönüşümlerin, devrimlerin koşulları oluşmaktadır. Gelişmiş kapitalist toplumlarda emek-sermaye çelişkisi şiddetini artırarak sürmekte, bu ülkelerde işçi sınıflarının barış, demokrasi ve sosyalizm için mücadeleleri güçlenmekte, dünya işçi sınıfı hareketi yeni aşamalara doğru yükselmektedir. Tüm toplumlar şu, ya da bu yoldan ve er geç sosyalizme geçecektir." (11)

Bilim ve Teknoloji tümüyle sosyalizmin hizmetinde: Sibiryadaki barajda 7 kişi Türkiye'nin tüm elektriğinin 1,5 katını üretiyor.

1) *Marksizm-Leninizmin İlkeleri, Kuzinen, Yar Yayınları, Cilt 4, sy. 215.*
2) *SBKP Deneyimi ve Devrimci Teori, Konuk Yayınları, sy. 358*
3) *V.İ. Lenin, Bütün Eserleri, Cilt 19, sy. 86-87.*
4) *Günümüz Dünyası ve Lenincilliğin Sosyalist Devrim Teorisi, Konuk Yayınları, sy. 289.*
5) *a.g.e., sy. 290*
6) *a.g.e. sy. 295.*
7) *Selam Türkiyenin Aydınlık Geleceğine, Türkiye İşçi Partisi Yayınları, sy. 21*
8) *Marksizm ve Maoizm, V. Krivtsov, Bilim Yayınları, sy. 277*
9) *V.İ. Lenin, Bütün Eserleri, Cilt 32, sy. 437*
10) *Leninizm ve Kapitalizmden Sosyalizme geçiş, K. Zaradov, Temel Yayınları, sy. 90-91.*
11) *TİP Program ve Tüzüğü, Tip Yayınları 4. Basım, sy. 21*

TİP DAVASI BİLİMSEL SOSYALİZMİN SAVUNULMASIDIR

Nüvit ÖZKAN

1961 yılında kurulan Türkiye İşçi Partisi 1971 yılı 20 Temmuzunda kapatıldı. Partinin kapatılmasından altı gün sonra bu kez parti yöneticileri hakkında Ankara 1 No'lu Sıkıyönetim Mahkemesinde dava açıldı ve duruşmalar 19 Ağustos 1971 tarihinde başladı.

Türkiye İşçi Partisi davası, bir bütün olarak, politik bir davaydı. Hukuk yanı değil politik yanı ağır basmıştı. Bu yanı ağır bastığı için hukuk düzeyinde dava kesinlikle sağlam bir çizgiye oturtulamadı.

Partinin kapatılmasıyla sonuçlanan 1. dava 11 Haziran 1971 de TİP' in siyasi partiler kanununun 87. ve 89. maddelerine aykırı davrandığı iddiası ile açıldı. Davayı sonuçlandıran Anayasa Mahkemesi ise bütün gayretlere rağmen TİP'in 4. Büyük Kongre kararlarından sadece birini kanunun 89. maddesinin bir bölümüne aykırı buldu. Kanuna aykırı bulunan kongre kararı, Türkiyenin doğusunda Kürt halkının yaşadığını kabul eden, bu konuda partinin görüş ve önerilerini belirten 6 no'lu karardı.

Parti yöneticileri hakkında açılan davada hukuk düzeyindeki karmaşa çok daha net bir şekilde gözleniyordu. İlgili makamların delilleri değerlendirmeleri, davaya bakış açıları ve verdikleri kararlar büyük farklılıklar taşımaktaydı. Bu farklılıklara rağmen hepsinin birleştikleri önemli bir nokta vardı: Parti yöneticilerinin mahkumiyeti, hem de büyük cezalarla mahkumiyeti.

Böyle bir noktada birleşilmişti, çünkü 12 Mart faşist döneminin yerleştirilmesi sürecinde burjuvazinin TİP'e tahammülü yoktu. İşçi sınıfı, hareketinin politik bir düzeye erişmesi sonucu kurulan TİP kuruluşuyla başlayan süreç içinde sosyalist bir eksene girmişti. Bu süreç içinde sosyalizm mücadelesi ile demokrasi mücadelesi arasındaki bağları kurmuş, demokratik hak ve özgürlüklerin korunup geliştirilmesi yolunda kararlı bir mücadele vermişti. Daha açık bir deyimle demoratikleşmeye set çekmenin, faşizmi tırmandırmanın önündeki en büyük engel Türkiye İşçi Partisi'ydi ve bu engelin ortadan kaldırılması gerekiyordu.

Dava boyunca TİP yöneticilerinin yaptıkları savunmalar da TİP'in konumu ve verdiği mücadelenin boyutları hakkında önemli bir göstergedir.

Dava baştan sona, 12 Mart tarafından teslim alınan bir kaç kişi dışında TİP yöneticilerinin Genel Başkan Behice Boran tarafından yapılan Bilimsel Sosyalizm savunması biçiminde gelişti. 12 Mart öncesi ve sonrası "devrimcilik" adına "ilericilik" adına en keskin sözleri kullananların sustukları, "konuşmaz" oldukları, veya mahkemelerde kişisel olarak aklanma çabası içine girdikleri bir dönemde, TİP yöneticileri savunmalarını, sosyalist hareketin o güne kadar yaptıklarına bir adım bile gerilemeden sahip çıkarak yaptılar. Bu, kapitalizme karşı sosyalizmin, burjuva ideolojisi karşısında işçi sınıfı ideolojisinin savunulmasıydı. Daha yalın bir anlatımla, bütün engellemelere karşın işçi sınıfı politik hareketinin dimdik ayakta durduğunun göstergesiydi.

12 Mart öncesi dönemde, Türkiye İşçi Partisi faşizm tehlikesine dikkati çekmiş, faşizme karşı geniş kesimleri seferber etmek için aktif eylemler planlamış, uygulamıştı. Ama 1970' lerde sınıfsal güç dengesi anti-faşist cephenin kurulmasına, bu yolda geniş yığınların seferber edilmesine olanak vermemekte idi. Çünkü böyle bir cephenin çelik ekseni olan işçi sınıfı partisi özellikle 1968'lerden sonra burjuvazinin içten ve dıştan saldırıları ile çok kan kaybetmişti. Bu yüzden geniş yığınlar gözünde alternatif parti olma özelliği yoktu. Diğer taraftan faşist tehlikenin küçük burjuva kesimler içinde görülemeyişi, tam tersine faşizme temel hazırlayan girişimlerin "ilerici" hareketler olarak görülmesi anti-faşist cephe çağrısının anlamını kavrayamamalarına yol açıyordu. Burjuvazi kır emekçileri, şehirdeki esnaf, zanaatkar ve işçi sınıfının bir bölümünde anarşi, karışıklık ortamını körükleyerek kuvvetli bir yönetim, askeri yönetim isteğini uyandırmayı başarmıştı.

Burjuvazinin işçi sınıfı ve emekçi kitleler karşısında siyasi üstünlüğü belirgindi. Sınıfsal güçler dengesi açısından burjuvazi ağır basıyordu: Bu şartlar altında 12 Mart muhtırasına ve faşizme karşı şiddete dayanan direnmenin gündeme getirilmesi sadece öncüyü, kavgaya sürmek ola- ➡

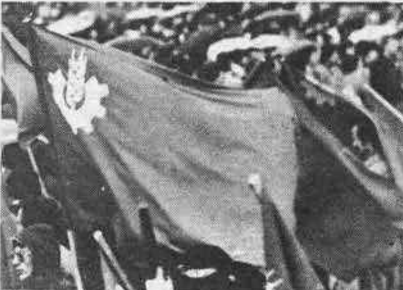

caktı. Böylesi bir "direnme" ise işçi sınıfının partisi için politik intihar olarak tanımlanmaktadır.

Ancak, günümüzde, çeşitli goşist akımlar 12 Mart faşizmine karşı Türkiye İşçi Partililerin tutumlarını, "burjuvaziye teslim olmak" biçiminde ele almakta "pasifizm" olarak yorumlamaktadırlar. İşçi sınıfının mücadele yöntemlerinin çeşitliliğini anlayamayanların, mücadele yöntemlerinin verili durumun somut değerlendirilmesine uygun olması gerektiğini bilmeyenlerin, bilimsel sosyalizmin, "B" sinden haberi olmayan küçük burjuva devrimcilerinin, böylesi bir yorumlamada bulunmaları doğaldır.

Ancak şu kadarını söylemek yeterlidir. Türkiye İşçi Partililer, 12 Mart askeri mahkemelerinde geri adım atmadan yılgınlığa düşmeden Bilimsel Sosyalist hareketi savunmuşlardır. Silahlı eylem çözümlemelerinde bulunan çoğu kişi ise mahkemelerde yılgınlığa düşmüşler, geri adım atmışlar bu gün ise devrimcilikle ilişkilerini kesmişlerdir. 12 Martta "teslim oldular" diye suçlananlar ise bu gün görev başındadırlar. 12 Mart faşizmi TİP'i ortadan kaldırmaya yetmemiştir.

"Parti kapatılmış ve yöneticileri tutuklanmıştı ama bilinmeyen, ya da unutulan önemli bir nokta vardı! "toplumsal hareketler toplumun objektif şartlarından ihtiyaçlarından doğar. Bu objektif durum var oldukça, hele geliştikçe, bunların insanların bilinçlerine yansımaması, onları çözüm arama ve bulma yolunda harekete geçirmemesi imkansızdır. Bu şartlar ve ihtiyaçlardan doğan hareketler, somutta biçimsel değişikliklere uğrasa da özünde sürer gider. Türkiye'de mahkeme kararları her ne olursa olsun, sosyalist hareket politik düzeyde mutlaka ifadesini bulup su üstüne çıkacaktı. Türkiye İşçi Partisi hareketi yeni şartlarda yeni bir biçim alarak tarihin akışına kapılacaktı..." (Behice Boran 2 Açıdan TİP davası.)

İKİ AÇIDAN TİP DAVASI'NDAN

BİRLİK HUZUR VE ÖZGÜRLÜK ÜZERİNE

"SOSYAL SINIFLAR TOPLUMUN OBJEKTİF VARLIĞI İÇİNDEDİR. SINIF AYRIMLARI HERHANGİ BİR GRUP İNSAN, BİR ÖRGÜT, BİR SOSYAL HAREKET TARAFINDAN YARATILMAZ, YARATILAMAZ. TOPLUM YAPISI OLUŞTURUR ÇEŞİTLİ SINIFLARI. ONUN İÇİN 'SINIFLARI VE SINIF MÜCADELELERİNİ REDDEDİYORUZ' DEMEKLE NE SOSYAL SINIFLAR, NE DE ARALARINDAKİ MÜCADELE ORTADAN KALKAR. TOPLUMDA BU AYIRIMLAR VE BU AYIRIMLARA PARALEL OLARAK TOPRAK DAĞILIMINDA, GELİR BÖLÜŞÜMÜNDE, VERGİ YÜKÜMÜNDE BÜYÜK ADALETSİZLİKLER VARKEN, VE BİR SINIFIN -BURJUVAZİNİN- VE BİR SİSTEMİN -KAPİTALİZMİN- İDEOLOJİSİNE, SAVUNULMASINA SONSUZ ÖZGÜRLÜK TANINIP, İŞÇİ VE MÜTTEFİKİ EMEKÇİ SINIFLARIN İDEOLOJİSİNE -SOSYALİZME- BASKI VE ŞİDDET YÖNTEMLERİ UYGULANIRKEN, BİRLİK, HUZUR VE ÖZGÜRLÜĞÜN OBJEKTİF GERÇEK ŞARTLARI OLUŞTURULMADAN POLİTİK DEMAGOJİ VE BASKI VE ŞİDDET YÖNTEMLERİYLE BİR SONUÇ ALINAMAZ. BİZ SOSYALİSTLER BU OBJEKTİF ŞARTLARIN OLUŞTURULMASINDAN YANAYIZ, ONUN İÇİN DE GERÇEK BİRLİK. HUZUR VE ÖZGÜRLÜĞÜN SAVUNUCUSU BİZİZ."

Behice BORAN, İddianame Üzerine İfade'den

DEVRİM ÜZERİNE

"BU SİYASİ ANLAMDA DEVRİM İHTİLAL YOLU İLE DE OLABİLİR, BARIŞÇI DEMOKRATİK YOLDAN DA. İHTİLAL GEREKLİ OLDUĞUNUN SAVUNULDUĞU HALLERDE VE ZAMANLARDA, BU, ZORUNLU VE EVRENSEL BİR TOPLUMSAL KANUNUN GEREĞİ OLARAK DEĞİL, SOMUT ÖZGÜL ŞARTLARIN SONUCU OLARAK İLERİ SÜRÜLÜR. BU ŞARTLAR DA ŞUDUR: İKTİSADİ GÜCÜNÜ VE FONKSİYONUNU YİTİRMİŞ, TOPLUMUN, DEVLETİ YÖNETMEDE ACZE DÜŞMÜŞ ESKİ EGEMEN SINIFLARIN VE BUNLARIN YÖNETİMLERİNİN İKTİDARA YAPIŞMALARI, BARIŞÇI VE YASAL YOLDAN İKTİDARI DEVRETMEYE YANAŞMAMALARI, İKTİDARLARINI SÜRDÜREBİLMEK İÇİN CEBİR VE ŞİDDET UYGULAMALARINA BAŞLAMALARI. BU DURUM, İKTİDAR DEĞİŞİKLİĞİNİN BARIŞÇI, DEMOKRATİK OLMAYAN YOLDAN, İHTİLAL YOLUNDAN GERÇEKLEŞTİRİLMESİ HAREKETLERİNE MEYDAN VERİR."

Behice BORAN, Savunma'dan

FAŞİSTLERE NE OLUYOR?

Faşizmin, iktidara geliş biçimi ne olursa olsun, belirli bir kitle tabanı oluşturamazsa, iktidarda kalma şansı yoktur. İktidarı ister, geçmişte Almanya'da, İtalya'da olduğu gibi "oyla", ya da Şili'de, İspanya'da ve diğer ülkelerde olduğu gibi askeri darbelerle veya içsavaşlarla alsınlar, faşistler kitle tabanı oluşturmak için var güçleriyle çalışırlar. Kitle tabanı kazanma baskı, terör yöntemleri kullanılarak sağlanır. Ancak sadece baskı ve terörün yeterli olmadığını bilen faşistler, ayrıca ideolojik saldırı ve çarpıtma kampanyaları sürdürürler. İdeolojik saldırının başlıca öğeleri ırk, din gibi unsurlardır.

İktidara tırmanan faşist hareketler dünyanın çeşitli yerlerinde değişik öğelere ağırlık vermişlerdir. Anti-kapitalist sloganların yanında, Almanya'da Naziler "üstün ırk" kuramlarını bolca kullanarak iktidara gelmişlerdir. İtalya'da ise Nazilerden farklı olarak faşistler dine ağırlık vermişlerdir.

Türkiye'deki faşist hareket ise kitlelere ulaşmada ve onları burjuva ideolojisinin tuzaklarına çekebilmek ve gerçek kurtuluşun sosyalizmde olduğu olgusunu çarpıtmak için; hem din, hem de ırk öğelerini birlikte seçmiştir.

Bugünlerde ise bu politikanın belirli oluşumlara yol açtığı gözleniyor. Faşistlerin sadece ırka önem veren kesimi ile ırk ve dinin bir sentezini savunan kesimi arasında belirli ayrışmalar oldu. Şamancı denilen ve asıl amaçlarının tüm dünya Türklerinin "kurtuluşu" olduğunu söyleyenler ÜOD içinde bir muhalefet hareketi başlattılar. Şamancılara göre Türk ırkına asıl değerini veren özellik onun islamiyet öncesi kurup sürdürdüğü uygarlıklardır.

Şamancıların ÜOD içinde başlatmış oldukları muhalefetin öyküsü büyük ölçüde, Türkeş'i Hacı Başbuğ yapan hac yolculuğuna dayanıyor. Faşist hareketin diğer kolu olan TÜRK İSLAM sentezcilerine göre Türklüğe büyük önem veren, onun dünya çapında fetihlerde bulunmasını sağlayan Türklerin islam medeniyeti ile karşılaşıp onu benimsemeleri olmuştur. Türk-İslam sentezcilerin amacı orta asya ve diğer dış dünya Türklerinin kurtuluşu değildir.

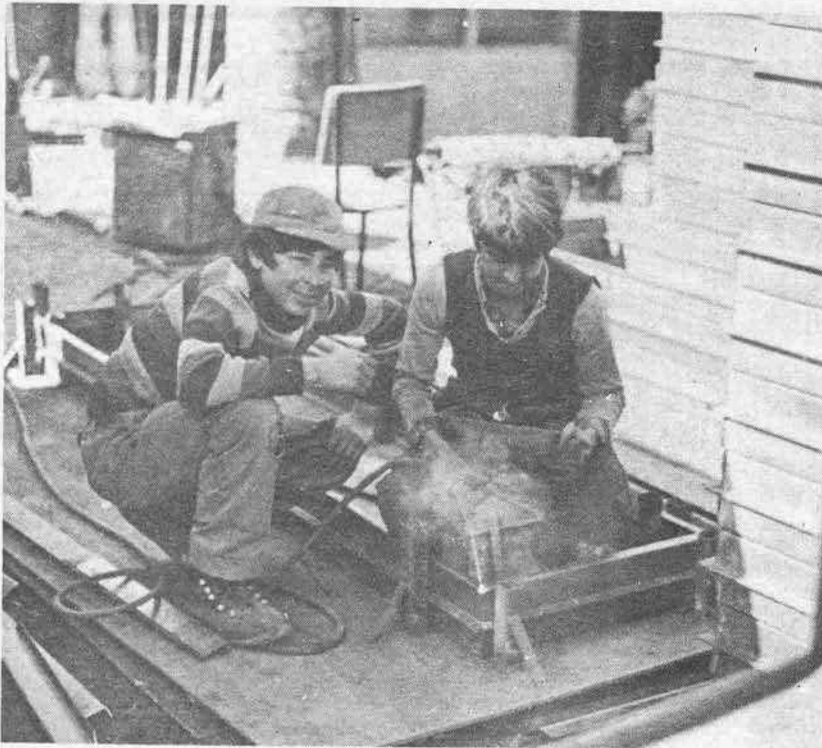
İşte hac yolculuğundan sonra o zamana kadar "tarafsız" davranan Başbuğ ağırlığını Türk-İslam sentezcilerinden yana koyuyor. Bu tavır şamancıları muhalefeti örgütlemeye itiyor ve sonunda geçtiğimiz aylarda ÜOD'yi genel kurula götürmeyi başarıyorlar. Ancak genel kurulda umulan olmuyor ve Muhsin Yazıcıoğlu Türk-İslam sentezcilerinin temsilcisi olarak tekrar genel başkan oluyor. Kongreyi alamayan şamancılar muhalefetin dozajını arttırarak sürdürünce Başbuğ devreye giriyor. Bu iki görüşün artık aynı dernek altında birarada barınamayacağını söyleyerek, iki ayrı dernekte örgütlenmeyi öneriyor. Önerinin tek koşulu parti olarak MHP'nin benimsenmesidir. İki tarafta bu koşulu seve seve benimsiyorlar. Türk-İslam sentezcilerin ÜOD den ayrılması kararlaştırılıyor. Böylece ÜGD (Ülkücü Gençlik Derneği) kuruluyor. Türkiye'nin her yerinde Türk-İslam sentezcilerin yönetiminde bulunan ÜOD şubeleri kendilerini fesh edip ÜGD şubeleri olarak çalışmalarını sürdürüyorlar. ÜGD'nin kısa bir sürede yaygın örgütlenmesinin başlıca nedenini oluşturuyor. Ankara Demirtepe de bulunan ÜOD genel merkezindeki tabelanın indirilip yerine bir gün içinde ÜGD tabelasının asılması bu yönden ilginç örnektir.

Şimdi akla şu soru gelebilir. Neden güçlü olan grup ayrıldı ve ÜOD muhalefete bırakıldı. ÜOD'nin kamuoyunda bir cinayet şebekesi olarak tanınmış olması, hükümet ciddi olarak üzerine gitmese de, bu derneğin kapatılma ihtimalının var olması bundan sonra MHP'ce ağırlıkla bir başka örgütlenmenin oluşturulmasını ortaya çıkarmıştır denilebilir. Ancak faşist partinin ÜOD'yi gözden çıkardığını söylemek yanlış olacaktır. Ağırlıkla ÜGD üzerinde durulmakla birlikte Ülkü Ocakları da desteklenmektedir. Bunun da ötesinde iki örgüt arasında bir çok olayda ortaya çıkan işbirliği de birbirlerine hasım örgütler olmadıklarını göstermektedir. Bu anlamda iki örgüt arasındaki ayrılıkları abartmak hatta daha da ötesi birinin diğerini şu veya bu biçimde tasfiye edeceğini düşünmek anti-faşist mücadeleyi zaafa uğratacaktır. Böylesi değerlendirmelere kesinlikle girilmemesi gerekmektedir.

Sonuç olarak faşistlerin bu yeni örgütlenmeye vehmettikleri misyon ne olursa olsun "ÜGD'liler müslümanlığa yatkın, bunlar öbürleri kadar kan dökücü değiller, daha barışçılar" mantığıyla hareket edilmemesi gerekmektedir. Faşistlerin bazılarının daha "barışçı" olabileceğini düşünmek hiç bir ilerici kişinin düşmemesi gereken bir yanılgıdır. Çünkü şu veya bu koldan olsunlar faşistlerin "bu güne kadar yaptıkları, bundan sonra yapacaklarının teminatıdır."

Nitekim Haziran ayının son günlerinde Ankara Demirtepe'de bulunan ÜGD genel merkezinin çevresinde meydana gelen olaylar bu yönde ip uçlarını ortaya çıkarmıştır. 25 Haziran Cumartesi günü Demirtepe'de bir düğün salonunda yapılan Gazi-Der Genelkurulunundelegelerine ÜGD Genel Merkezinde bulunan faşist saldırganlarca ateş edilmiştir. Bu olaydan bir gün sonra Kızılay'da afişleme yapan GENÇ ÖNCÜ üyeleri üzerine, daha sonra ÜGD Genel Merkezi önünden taksiye bindikleri anlaşılan 4 kişilik bir grupça ateş edilmiş ve iki kişi yaralanmıştır. Saldırganlar bindikleri taksiden ÜGD Genel Merkezi önünde inmişler ve etrafa ateş ederek kaçmışlardır. Bu iki olay bile yeni kurulan ÜGD'nin Ülkü Ocaklarından farklı işler yapmayacağını göstermektedir. Bir bütün olarak faşist odakların dağıtılması için mücadele vermek, faşistlerin taze kan aramayı hedefleyen örgütlenmelerini anında açığa çıkarmak ve kamuoyunda var edilmeye çalışılan yanılgıları engellemek tüm ilerici, demokrat, sosyalist

EMEKÇİ GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ GÜNCEL GÖREVİMİZDİR

İŞÇİ GENÇLİĞİN ÜRETİM SÜRECİ İÇİNDE BULUNMASI VE MÜCADELESİNİN DAHA UZUN ÖMÜRLÜ: KALICI VE GENİŞ BOYUTLARA ULAŞABİLMESİ DE İŞÇİ GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİNİ ZORUNLU KILMAKTADIR.

sinan SERİN

Sosyalizm mücadelesinde gençliğin önemli konumu bilimsel sosyalizmin önderleri tarafından belirtilmiştir. Bilimsel sosyalistler gençlik örgütlenmesini yalnızca öğrenci gençlikle sınırlamamakta, hatta gençliğin bazı kesimlerinin öğrenci kesiminden daha etkili olduğunu vurgulamaktadır. Lenin'in herkesçe bilinen ve çokça tekrarlanan "Gençlik, öğrenci gençlik ve özellikle işçi gençlik mücadelenin sonucunu tayin edecektir" sözlerinin içeriğini kavramak ve gereklerini yerine getirmek gerekmektedir. Bu anlamda gençliğin yapısını irdelemek ve bilmek zorundayız. Bunu yapmamız gençliğin örgütlenmesi sürecinde ileri adımlar atılmasını sağlayacaktır.

FAAL NÜFUSUN YARISI GENÇ

Gençlik işçi gençlik, köylü gençlik, emekçi gençlik, öğrenci gençlik, işsiz gençlik diye kesimlere ayrılabilir. Türkiye'de gençlik örgütlerinde çoğunluğu öğrenci gençlik oluşturmaktadır. Ancak buna rağmen öğrenci gençliği ön plana çıkarmak, örgütlenmeyi öğrenci kesimiyle sınırlamak yanlış olur. Aşağıdaki tabloda da açıkça görüleceği gibi asıl örgütlenmesine çalışacağımız gençlik kesimi işçi ve emekçi gençlik kesimi olmalıdır. Bunun birçok nedeni vardır:

Herşeyden önce Türkiye'nin somut durumu bunu gerektirmektedir.

Yıl	1975
Genel nüfus	40.197.670
İktisaden faal nüfus	16.349.380
15-29 Yaş Nüfus	10.839.190
15-29 yaş İktisaden faal nüfus	6.574.556
15-29 yaş Nüfusun Toplam Nüfusa Oranı %	26
15-29 yaş Faal Nüfusun Faal Nüfusa Oranı %	40.2
15-29 yaş faal nüfusun 15-29 yaş nüfusa oranı	60.6

Bu tablonun anlamı çok açıktır. 15-29 yaş dediğimiz "genç nüfus" toplam nüfusun 1/4 ünden fazla. Yaşlıları ve çocukları da gözönüne alırsak bu rakam daha da büyür. Ayrıca 15-29 yaş faal nüfus toplam faal nüfusun yarısına yakındır. Daha da ötesi genç faal nüfus genç nüfusun yarısından fazlasını oluşturmaktadır.

1973-1974 yılında tüm liseler, meslek liseleri, yüksek öğrenim kuruluşlarında okuyan öğrenci sayısı 766 bindir. Bu sayı 15-25 yaş genç nüfusun % 9.5'unu, 15-29 yaş nüfusun ise % 7'sini oluşturmaktadır.

Bunları göz önüne alırsak toplumsal yapımız içinde işçi ve öğrenci kesimin örgütlenmesine daha doğru yaklaşılmış olur. Bu öğrenci gençliğin örgütlenmesinin savsaklanmasını değil, tam tersine öğrenci gençliğin sahip olduğu bazı niteliklerin işçi gençliğin örgütlenmesinde etkin kullanılmasını getirmektedir.

Bütün bunların yanında, işçi gençliğin üretim süreci içinde bulunması ve mücadelesinin daha uzun ömürlü, kalıcı ve geniş boyutlara ulaşabilmesi de işçi gençliğin örgütlenmesini zorunlu kılmaktadır.

İşçi gençliğin örgütlenmesinde acillik gösteren bazı somut göstergeler de vardır. Türkiye'de çalışan genç nüfusun % 61'i ziraatçılık, avcılık ormancılık, balıkçılık gibi tarımsal

özelliğin ağır bastığı, dolayısıyla örgütlenme düzeyinin düşük ve mevsim işçiliğinin fazla olduğu alanda çalışmaktadır. Bu aynı zamanda bu kadar insanın yılın yarısından fazlasını işsiz geçirdiğinin göstergesidir.

Bu anlamda köylü ve işsiz gençlik içinde de örgütlenme çalışmaları sürdürülmelidir. Köylü ve işsiz gençlik de gençliğin verdiği sınıf mücadelesinde yerini almalıdır. İşsizliğin ve kent-kır ayrımının fazla olduğu ülkemizde köylü ve işsiz gençlik de gençlik örgütlenmesinde önemli rol oynamaktadır.

SORUNLARIN ÇÖZÜMÜ

İşçi gençliğin sorunları çok boyutludur. İşçi gençlik kapitalist bir ülkenin işçisi olmanın sorunlarını toplumun diğer kesimlerine oranla daha yoğun olarak duymaktadır. Her türlü sosyal haktan, iş ve can güvenliğinden yoksun olan genç işçiler işsizlik, eğitimsizlik, açlık ve yoklukla kapitalizmin en acımasız sömürüsü ve ekonomik, politik ve ideolojik baskıları ile karşı karşıyadır.

Burjuvazinin geniş genç ve emekçi yığınları üzerindeki sömürü ve baskısının birinci yönü bu "ücuz ve verimli" işgücü kaynağını kendi kâr hırsı uğruna alabildiğine sömürmektir. İkinci yönü özellikle bu kesim üzerinde sürdürdüğü yoğun ideolojik propagandası ve yozlaştırma ile genç işçi ve emekçi kitlelerin gerçek kurtuluş yolunu görmelerini ve sosyalizm mücadelesine katılmalarını engellemektir.

Türkiye'de genel olarak çalışanlar sosyal güvenlikten yoksundurlar. Çalışanların ancak yarısı sosyal güvenlik haklarından yararlanabiliyorlar. Aynı şekilde çalışanlar örgütsüzdürler. Geniş işçi ve emekçi yığınların büyük çoğunluğu ya hiç örgütlenememekte ya da sınıf esasına dayanmayan örgütlerde örgütlendirilmeye çalışılmaktadır. Bu durum çalışan gençlik için de böyledir. Vasıfsız, deneyimsiz ve işverenden alacaklarının (kıdem tazminatı, prim vs.) daha düşük olduğu düşünülürse, genç işçinin çalışma koşulları daha da ağırlaşmakta ve genç işçi sendikasız, sigortasız çalışmaya razı olmak zorunda kalmaktadır.

İçinde bulunduğumuz dönemde sosyalist gençlere düşen görev tüm gençliğin ve konumu itibariyle özellikle işçi gençliğin örgütlenme düzeyini artırmak için çalışmaktır. Bu hem gençlik örgütlenmesinin yapısını sağlamlaştırmak ve hem de genç işçiler arasındaki dağınıklığa, başıboşluğa, örgütsüzlüğe son vermek için gereklidir.

GENÇ ÖNCÜ'ler İzmit Belediye işçileri ile omuz omuza.

İZMİT BELEDİYESİNDE GREV

İzmit Belediyesi işçileri AP'li belediye başkanının uzlaşmaz tutumu nedeniyle greve çıktılar. Bilindiği gibi CHP yönetiminin anlaşılmaz tutumu nedeniyle İzmit halkına belirli birtakım çözümler götürebilen belediye başkanı seçilemedi. Bunda CHP yönetiminin sermayeye güvence vermesi rol oynadı. Seçilen AP'li belediye başkanı Cevdet Bağdat sermayenin istediği tüm ödünleri verdikten sonra belediyedeki birçok ilerici işçi ve memuru görevden aldı. Daha sonra toplu iş sözleşmelerinin başlamasıyla belediye elindeki olanakların sınırlı olduğunu bu yüzden ücretleri artıramayacağını söylediği gibi birçok başlanmış işi de bu gerekçeyle tasfiyeye kalkıştı. Uzun süren görüşmeler sonucunda uzlaştırma kurulunun vermiş olduğu kararı da kabul etmedi ve grev gerekçesini de yaratmış oldu.

Grevin ilk günlerinde sendika taleplerini içeren bir bildiri dağıttı. Daha sonra belediye başkanına yakın çevrelerce, sendikanın işçilerin ücret artışlarından çok siyasi taleplerde bulunduğunu belirttiği ve antikomünizm ticareti yapılan bir bildiri dağıtıldı.

İzmit belediyesinin grevci işçileri bütün kararlılıklarıyla grevi devam ettiriyorlar. İzmitteki tüm ilerici kuruluşlar da grevi destekliyor. 15 Haziran 1978 günü İzmitte kuruluş hazırlıkları yapan GENÇ ÖNCÜ'ler grevi ziyaret ettiler.

İşçi-memur ayrımında hükümetin boy hedefi:

İMAR İSKAN BAKANLIĞI ÇALIŞANLARI

CHP'nin seçim dönemi vaadleri belleğimizden silinmedi. Bu vaadlerden biri de "Memurlara sendika hakkı tanınacağı" idi. Ancak, CHP hükümetinin işbaşına gelmesinden bu yana gelişen olaylar, bu vaadin gerçekleştirilmesi şöyle dursun, işçilerin sendika hakkına da göz dikildiğini göstermektedir.

Bunun somut örneğini İmar ve İskan Bakanlığında yeniden gündeme gelen işçi-memur ayırımında ve işçi kıyımında görmek mümkündür. Önceleri afetler fonundan ücret alan işçilere yöneltilen baskılar giderek bütün işçilere uygulanmaya başlandı. İşçiler, memurluğu kabul etmek ile işten atılmak arasında tercih yapmaya zorlandılar. İşçiler bu baskıları protesto için geniş kitlelerin de katıldığı toplantılar düzenlediler. Memurların da etkin desteği ile pasif direnişe geçtiler. Bu gelişmeden ürken işveren, işçiler arasındaki birlikteliği bölmek amacıyla bir bölüm işçinin işine son verirken bir bölümünü alıkoydu.

İmar İskan Bakanlığı işçileri: İşçi-memur ayrımına son!

Bu arada sarı Tez-Büro-İş Sendikasının oynanan oyunlar karşısındaki tavrı umut dağıtmaktan öteye gitmemektedir. Gerek CHP'li milletvekilleri ile yapılan görüşmelerin, gerekse Halil Tunç'un soruna çözüm getirecekleri söylentileri yaygınlaştırılarak işçilerin haretsiz beklemeleri sağlanmaya çalışılmaktadır. Ancak, ilerici büro işçilerinin oluşturduğu sendika içi muhalefet, sendika ağalarını zor durumda bırakıyordu. Bu durum onları işverenden yana tavır almaya yöneltti.

İşveren işçileri daha fazla bölmek, büro işçilerini yalnız bırakmak amacıyla, 5 yıldan fazla hizmeti olan işçilerin yeniden işe alınacağı kararını aldı. Halil Tunç'un da bu kararı olumlu karşıladığını belirtmesi üzerine, işçiler mücadelenin yalnızca işverene karşı değil sarı sendikaya karşı da verilmesi gerektiğini anladılar.

Bu olaylardan sonra; Tez-Büro-İş Sendikası, Halil Tunç'un da katılacağı bir toplantıyı düzenlemek zorunda kaldı. Ancak, "damar tıkanıklığı hastalığı" nedeniyle toplantıya katılamayan Halil Tunç'a MYK üyesi Kaya Özdemir vekalet etti. Ve Tunç'un, B. Ecevit'in Sovyetler gezisinden dönüşünden hemen sonra onunla mutlaka görüşeceğini iletti. Bu görüşmeden de olumlu bir sonuç alınamazsa Türk-İş camiasının tavrını belirleyeceği söylendi. Böylelikle umut dağıtma görevini doğrudan Türk-İş üstlenmiş oluyordu.

Bu tür olaylar sonucu işçiler sarı sendikacılık ve sınıf sendikacılığı arasındaki farkları ve haklarının savunulmasının sarı sendikacılıkta değil sınıf sendikacılığında yattığını her geçen gün biraz daha kavramaktadırlar. İşçiler mücadele içinde daha fazla deney kazanarak, bilinçlenerek, örgütlü mücadelenin başarıya ulaşacağı inancıyla, kavgalarını sürdürüyorlar.

KORU KÖYLÜLERİNİN TOPRAK İSTEMLERİ ENGELLENEMEZ!

Etem YILDIRIM

Ankara'da, Sulakyurt ilçesinin Koru köyünde hazine arazisinin kullanımı nedeniyle olaylar çıktı. Olaylara aynı köyden birkaç kişinin devlet güçlerini de arkalarına alarak hazine arazisini sürerek bostan ekmeleri neden oldu. Köylü bu duruma müdahale etti. Olayların hakim ve jandarmanın yanında olması gururlarına fazlaca dokunmuş olacak ki, asıl gürültüyü onlar çıkardılar. Yıllardır jandarmanın, devlet memurunun karşısında hasduran köylü, yoksa terbiyesini mi bozuyordu? Öyleyse cezası verilmeli idi. Hem de hakimi, jandarması savcısı birlikte vermeliydi bu cezayı.

Önce kadınları çağırdılar karakola, ve gecenin saat 21'inde geldiler almaya. Köylü bu saatte vermezdi kadınlarını, onlar da biliyorlardı bunu. Olaylar yeniden başladı. Köylü kadınıyla, erkeğiyle vermedi bacılarını jandarmaya. Sabah getiririz diye söz verdiler. Olayları genişletmek için jandarma ateş etti "köylüler de etti" dediler.

Ertesi gün köylüler adliyeye geldiler. Söz vermişlerdi çünkü. Hakim de payına düşeni yapmalıydı. Ankara'ya 'adliye'yi bastılar" diye telefon etmiş olacak ki, Ankara ve Kırıkkale'den gelen 70-80 jandarma köyü yeniden bastı. Jandarmanın geldiğini gören köylüler, dağlara düştüler. Gece yarılarına dek, dağlarda tepelerde kurşun atıldı köylülerin arkasından. Köylüler geceyi dağlarda geçirdiler, ertesi gün Ankara'ya ulaştılar. Belki de devletin yanında daha emin buluyorlardı kendilerini. Yoksa işleri neydi Ankara'da?

Jandarma köyden eli boş dönerse kıyamet kopardı. Hiç suçu olmayan ve kaçamayan köylülerden Rıfat Yurtlu ve Ömer Çetin'i götürdüler. Götürdüler ve başladı işkence. Tanımak zorlaşıncaya, dayanmanın sınırına dek. Ömer Çetin'in elini mermi ile deldiler. 48 saat devam etti işkence. Rıfat Yurtlu işkencenin üzerinden bir hafta geçmesine rağmen konuşamıyor bile ve Ankara Cezaevinde doktor bekliyor.

Ankara'ya, yani devletin yanına dertlerini anlatmaya gelen köy ileri gelenleri, hiç beklenmedik birşey ile karşılaşıyorlardı. Durumu anlatmak için Vali Yardımcısının yanına çıkan Duran Aydos, İbrahim Yüzer ve yanındakileri, il jandarma alay komutanına gönderiyor vali yardımcısı. Onlar da gökte ararken yerde bulmuşlardı. Hemen yakaladılar ikisini. Suçlarıysa, yalnızca Koru köyünden olmaktı. Sulakyurt jandarmasına telsizle haber verip, Sulakyurt'a götürmelerini söylediler. Bir jandarma Başçavuşu ve 4 er geldiler. 130 km. idi arası. Yeniden başladı işkence, canavarca. Yıllardır köylüye umut veren CHP'nin iktidarında köylüye yapılıyordu bunlar.

Devletten de umudunu kesen köylüler, tekrar dağlara düştüler. Her an kuşku, işkence korkusu köyden uzaklaştırıyor onları. Kadınlarından çocuklarından, bağından bahçesinden uzaklaştırıyor. Bir gün hepsinin hesabının sorulacağı umuduyla, bilenerek kaçıyorlar.

10. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivalinde Küba Delegasyonu.

Dünya Gençlik Festivali:

DOSTLUK VE KARDEŞLİĞİ PEKİŞTİRİYOR

Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali bu yıl Havana'da 28 Temmuz - 5 Ağustos tarihleri arasında yapılacak. Bilindiği gibi festivalin düzenleyicisi 100 milyondan fazla genci temsil eden 200'ü aşkın ulusal gençlik örgütünü birleştiren Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (DDGF).

Barış, ulusal bağımsızlık, demok-

Türkiye Gençliğinin uluslararası dayanışması önündeki engeller yıkılacaktır

Türkiye'de Havana Gençlik ve Öğrenci Festivaline katılımı sağlamak, bu yönde hazırlıklarda bulunmak üzere Şubat ayında HAFEST (Havana Festivalini Tanıtma Derneği) adlı bir dernek kuruldu. Derneğin kuruluşu öğrenildiğine göre aralarında İGD, DDKD, KÖGEF bulunan derneklerce gerçekleştirildi. Derneğin yöneticilerinin de belirttiği üzere bugüne kadar sorumluluğunu üzerine almış olduğu görevleri, gereğince yerine getirmediği biliniyor. Bugüne dek yapılanlar Festivalleri tanıtan bir broşürün çevrilip yayınlanması ve az sayıda tanıtma afişinin basılması olmuş. HAFEST'e yurt dışından gönderilen tanıtma afişleri ise HAFEST imzasıyla değil "İlerici Yurtsever Gençler" imzasıyla çeşitli yerlerde sergileniyor. İGD'nin DDGF'ye kabul edilmiş bir dernek olarak Havana Festivalini tanıtmak için çeşitli girişimlerde bulunmasına söylenecek bir söz yok. Daha da ötesi ülke düzeyinde çalışma yapacak bir ulusal komitenin kurulmasına öncülük etmek de sorumlulukları gereğidir. Ancak bilinen diğer bir şey de bu komitenin veya derneğin ülkenin en geniş gençlik kesimlerini içerisine almak için seferber olmasıdır. Ulusal komite görevini üstlenen HAFEST'in kuruluşunda böylesi bir çaba içine girilmediği açıkça gözlenmektedir.

Kuruluşu bir tarafa, kurulduktan sonra da uzun bir süre, varlığını kendilerinin de kabul ettikleri, çeşitli sorunlarda işbirlikleri önerdikleri kuruluşlara, uzun bir süre, festivale hazırlık konusunda hiçbir girişimde bulunmamışlardır.

Festivale bir ay kala HAFEST, çeşitli gençlik örgütlerine bir yazı göndermiştir. Yazıda Havana'ya gidecek delegasyon içinde bu örgütlerden birer kişi katılması istenmiş ve bu katılım için örgütlerin 17.000.TL. ödemesi gerektiğini bildirmiştir. Genç Öncü geç kalmış bir çağrı olduğunu kabul etmekle birlikte, olumlu bir gelişme olarak değerlendirmiştir. Festivale katılımın festivale hazırlık ve duyuru çalışmalarının planlanması için vakit geçirilmeden bir toplantı yapılması gerektiği, hem resmi bir yazıyla ve hem de bir görüşmede bildirilmiştir. On gün sonra gönderdikleri cevap yazısında ise, kendilerinin de kabul ettikleri toplantı hakkında hiçbir yanıt vermemişler, yalnızca katılım için gerekli gördükleri 17.000.TL.yi istemişlerdir. Bu, tüccar zihniyetidir. Bu, turistik geziler düzenleyen bir şirketin anlayışıdır. Havana Gençlik ve Öğrenci Festivaline Türkiye gençliğinin katılımı, bir turistik gezi mantığıyla ele alınamaz.

Festival hazırlık çalışmalarının gereğince yaygın bir biçimde ele alınmamış olması, çalışmaların geri düzeyde olmasının sorumluluğu büyüktür. Bu sorumluluk uluslararası dayanışmayı, ulusal görevleriyle bütünleyemeyen bu dayanışmayı kendilerinin reklam aracı olarak kullanan anlayışın üzerindedir.

Türkiye gençliğinin dünya gençliği ile dayanışmasının böylesi fırsatçı anlayışlarca engellenmesine olanak tanınmayacaktır.

rasi ve sosyal ilerleme mücadelesinde gençlik yığınlarını harekete geçiren, gençlerin demokratik hakları için mücadele veren D.D.G.F'nin eylem programında anti-emperyalist, anti-faşist içerikli, savaşa karşı tüm dünya ilerici gençliğini birleştirici dayanışma ve protesto kampanyaları, toplantı, konferans ve seminerler, miting ve gösteriler yer alıyor.

D.D.G.F, anti-faşist, anti-emperyalist bu tür somut eylemlerin yanısıra emekçi ve öğrenci gençlerin demokratik hakları için mücadeleye Uluslararası Öğrenci Birliği ile, ilerici sendikalarla ve diğer ilerici örgütlerle dayanışma halinde katkıda bulunuyor.

Her yılın 24 Nisanı D.D.G.F'nin insiyatifinde Dünya Gençlik Günü olarak kutlanıyor. Güç koşullarda mücadelelerini sürdüren gençlik örgütlerine maddi yardımlarda bulunabilmek için oluşturulan Uluslararası Dayanışma - Yardım Fonu da yine D.D G.F'na bağımlı olarak kuruldu.

Ancak bütün somut eylemlerin ve diğer mücadele biçimlerinin yanısıra D.D G.F'nin örgütlediği ve onun yığınsal niteliğe kavuşmasında büyük rol oynayan en büyük eylemler, kuşkusuz Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivalleridir.

Festivalin düzenlenmesi için D.D.G.F'na bağlı bir uluslararası festival komitesi oluşturulur. Uluslararası komite farklı ülkelerdeki gençlik örgütlerinin festival hazırlıkları ile ilgili sorunlarına çözüm bulmak için çalışır, festival hazırlıkları ile ilgilenir. Federasyona üye çeşitli gençlik örgütleri ise, kendi ülkelerinde uluslararası festival komitesine bağlı çalışan bir ulusal komite oluştururlar. Ulusal festival komitesi de mümkün olan en geniş sayıda gençlik örgütünün festivale katılımı için çalışır, kendi ülkesinde festivalle ilgili tüm çalışmaları yürütmekle görevlidir.

Barış, Dostluk, Dayanışma

BERLİN 1973, 10. DÜNYA GENÇLİK FESTİVALİNİ İZLEYEN ERCAN EYÜBOĞLU GENÇ ÖNCÜLERE ANILARINI ŞÖYLE ANLATTI

1973 Berlin X. Dünya Gençlik Festivali üç sözcükte özetlenebilir: Barış - Dostluk - Dayanışma. Dünyada barış, halklar arasında dostluk, ve barış içinde, dostluk içinde bir dünya için verilen mücadelede dünya gençliğinin etkin dayanışması. 1973'te Çin ve Arnavutluk dışındaki sosyalist ülkelerin, kapitalist ülkelerin, tüm ülkelerin gençlik temsilcileri Berlin'de bu üç sözcük çevresinde buluştular. Barışın ve dostluğun düşmanı faşizme ve emperyalizme karşı mücadelede dayanışma kararlılıklarını pekiştirdiler.

Beş yıl önce, Çinhindi emperyalizmin saldırısı, işgali altındaydı. Yüzbinlerce genç Berlin'de her toplantıda, her gösteride, her yemekte Vietnam, Kamboçya ve Laos gençleri ile dayanışmasını dile getirdi.

Beş yıl önce Halk Birliği Şili'sinin gençliği vardı Berlin'de. Kararlı ama endişeli. Emperyalizmin ve faşizmin kanlı girişimlerini bilen ve bu girişimlere karşı mücadele veren bir gençlikti bu. "Venceremos" diyorlardı, "Venceremos" diyordu yüzbinlerce genç.

Beş yıl önce İspanya, Portekiz faşist dikta altındaydı ama binlerce genç İberik yarımadasından gelip Festival'e katılabilmişti. Paris'ten Berlin'e onlarla aynı trende İspanyolca, Portekizce, Türkçe türküler ve marşları birlikte söylemiştik.

Beş yıl önce Yunanistan'da faşist cunta, Türkiye'de de bildiğimiz 12 Mart faşizmi iş ve işkence başındadır. Mitinglerde, gösterilerde, toplantılarda, her yerde, yüzbinlerce genç hep birlikte haykırıyor. Yunanistan'da, Türkiye'de faşizme ve işkenceye son!

Çeşitli ülkelerin gençlikleri birbirlerini yakından tanıma olanağını buluyordu. Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs delegasyonlarının tanışma gecesindeki kardeşlik ve dostluk unutulabilir mi hiç?

Bütün ve bağımsız, bağlantısız, askersiz, üssüz ve demokratik bir Kıbrıs, özgürce ve kardeşçe yaşanan bir Kıbrıs talebimiz, daha sonra ortaya çıkacak olan tehlikeli gelişmelerin sezildiğini gösteriyor.

Beş yıl önce, demokratik Almanya'nın tüm gençliğini kucaklayan FDJ ÖRGÜTÜNÜN 500.000 üyesi gelmiş geçmiş en görkemli festivali düzenlemek için seferber olmuştu. Dostluğun, kardeşliğin, içtenliğin, konukseverliğin, siyasal bilincin, etkin dayanışmanın simgesi coşkulu bir gençlikti bu.

Beş yıl önce tüm Berlin yerine ve zamanına göre rengarenk, neşeli, kımıl kımıl, cıvıl cıvıl, yerine ve zamanına göre kararlı, bilenmiş sıkılmış bir yumruk gibiydi.

Beş yıl önce Alexandrplatz, Vietnam'ın, Anadolu'nun, Angola'nın türküleriyle, Fransa'nın, İtalya'nın, Şili'nin marşlarıyla inliyordu. Ve tüm bu ayrı dillerdeki türküler, söylevler, söyleşiler üç ortak sözcükte özetleniyordu, Barış - Dostluk - Dayanışma.

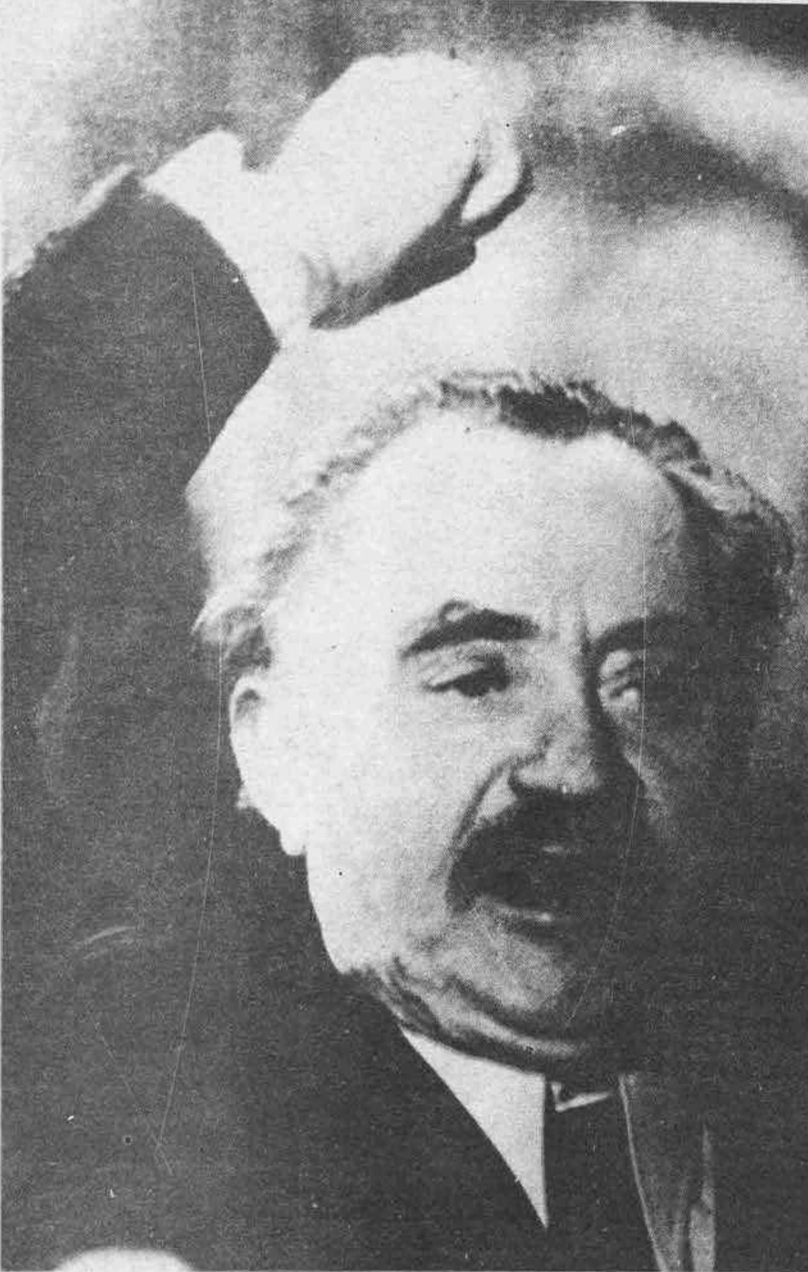
Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivalleri binlerce gencin, barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyal ilerleme istemleri ile bir araya geldiği, farklı ülkelerden çeşitli gençlik örgütleri arasında dostluk ve dayanışmanın pekiştirildiği bir ortamı yaratır. Aynı zamanda farklı ülkelerin gençlik örgütleri arasında bilgi ve deneyim alışverişine aracı olur. Festival süresince çeşitli toplantı ve gösteriler düzenlenir. Tanınmış uluslararası sanatçılar, bilim adamı ve sporcular da festivale çağrılı olarak ya da onur konuğu olarak katılırlar. Örneğin Bükreş'de yapılan 4. festivalin onur konuğu büyük şairimiz Nazım Hikmet'di.

D.D.G.F., 1947'den başlayarak şimdiye dek 10 festival düzenledi. Bunlar, dünyanın dört bir yanından gelen ilerici gençlik örgütleri arasında dayanışmanın ve kardeşliğin geliştirildiği, işbirliği temellerinin atıldığı ve emperyalizme karşı, savaşa karşı mücadele azminin bilendiği festivaller oldular.

Bu yıl sosyalist Küba'nın başşehri Havana'da yapılacak olan 11. Festivali, çeşitli ülkelerden gelen gençlik örgütleri ve ilerici hareketler, anti-emperyalist dayanışma ve birliği sağlamlaştırmak ve yeni yeni hedeflere ulaşmak amacıyla kutlayacaklar. Bu anlayışla, anti-emperyalist mücadelede dostluk ve dayanışma için Havana festivalini selamlıyoruz.

DİMİTROV, TÜM DÜNYA GENÇLİĞİNİN UNUTULMAZ ÖĞRETMENİDİR

Deniz ATAY

Geçtiğimiz günlerde GENÇ ÖNCÜ Yayınları'nın "işçi sınıfı Hareketi ve Gençlik" adlı ikinci broşürü çıktı. Dimitrov'un ölüm yıldönümüne yakın bir günde okuma olanağı yaratılan bu broşür içindeki bir bölümü,olduğu gibi işçi sınıfı önderi, gençliğin büyük öğretmeni Dimitrov'un öğüt ve önerilerine ayırmakta. Bu niteliğiyle kanımızca GENÇ ÖNCÜ uluslararası gençlik hareketlerinin deneylerini aktarma görevini yerine getirmektedir.

18 Haziran 1882'de doğan, 2 Temmuz 1949'da ölen Bulgaristan işçi sınıfının büyük önderi Georgi Dimitrov'un 25 Temmuz 1935'de "3 Enternasyonal", "7. Kongresi''nde onaylanan ve tüm bilimsel sosyalist hareketlerin programını da belirleyen "birleşik cephe" konulu raporu temelinde gençliğe, örgütlenmesi için sunduğu öneri ve öğütleri içeren bölümle birlikte; ilk gençlik örgütlenmeleri, politik mücadeleye katılma sorunu; Lenin ve gençlik ana bölümlerinden oluşan broşür,tümüyle parti-gençlik örgütlenmesi ilişkilerine değinmeyi amaçlıyor. Her bölüm kendi içinde, gençlik örgütlenmesinin en temel ilkesini, "İşçi sınıfı partisine tavırda bağımlılık, örgütsel bağımsızlık" ilkesini uluslararası planda işçi sınıfı hareketinin gençlik örgütlenmesiyle ilgili deneyimlerini de aktararak işliyor. Uluslararası işçi sınıfı hareketinin gençlik örgütlenmesine ilişkin geliştirdiği diğer tüm ilkelerle, Lenin ve Dimitrov'un gençlik örgütlenmelerinin yolunu aydınlatan önerileri, öğrettikleri ilkeler de bu çerçeve içinde ele alınıyor.

Gençlik örgütlenmesinin ilkelerinin yeterince anlaşılıp kavranamadığı ülkemizde, "tavırda bağımlılık, örgütsel bağımsızlık" ilkesi özellikle anlaşılmamış, anlaşılmak istenmemiştir. Gençlik hareketini işçi sınıfının politik hareketinden ayırmaya yönelik sapık akımların çarpıtmalarının hedefi daima bu temel ilke olmuştur.

Bu açıdan böyle bir temel ilkenin, dünya gençlik hareketi tarihinden de örneklerle ayrıntılı şekilde açılması gençlik örgütlenmesinin ilkelerini daha iyi kavramak doğrultusunda önemli bir eksiği gidermektedir.

Günümüzde Türkiye'de önemli bir tartışma konusu haline gelen gençliğin anti-faşist mücadelede birliğini sağlamanın ilkeleri konusunda da broşür, Bulgaristan gençliğinin deneylerini özetleyerek yol gösterici olmaktadır.

Diğer yandan, bu olumlu özelliklerinin yanısıra broşürde göze çarpan bir olumsuz özellik dizgi yanlışlarının fazla oluşu. Yer yer bu tür hataların anlamı bozacak düzeyde olduğu gözleniyor. GENÇ ÖNCÜ Yayınları'nın gençlik örgütlenmesinin en temel ilkelerinin ve Türkiye gerçeklerinin kavratılmasında üzerine düşen görevi başarıyla yerine getirebilmesi açısından bu tür olumsuz özellikleri aşarak yayınlayacağı yeni kitaplar önemli boşlukları dolduracaktır.

ZAİRE'DE NELER OLUYOR?

Sacide ŞENTÜRK

Afrika, özellikle Güney Afrika, dünya çapında sınıf mücadelelerinin en yoğun geçtiği alanlardan biri. Bu mücadelede, son zamanlarda adından basına yansıyacak kadar sözettiren ülkelerden biri Zaire.

Zaire'de olup bitenlerin doğru olarak değerlendirilebilmesi için yakın geçmişe kısaca bakmak gereklidir. 1959-1960 yıllarında emperyalist tekellerin aleyhine gelişen bir hareket görülmektedir. Patrice Lumumba'nın federatif tezleri, dünya bakır üretiminde 6. sırada bulunan Katanga'nın (Şaba'nın) büyük tekellerin elinden koparılması anlamına gelir. Bunun üzerine emperyalizmin doğrudan güdümünde olan ayrılıkçı bir hareket, Çombe tarafından Katanga'nın federasyondan çıkarılması için başlatılır. Ve Kongo' nun yiğit önderi Lumumba emperyalizmin kirli maşası Çombe tarafından katledildi.

Ancak tarihin zor ve baskıyla durdurulduğu görülmemiştir. 1964 yılında yeniden patlak veren isyan kısa süreli başarılı olduysa da, Çombe ve destekleyenleri ABD ve diğer emperyalistler tarafından bastırıldı. Daha sonra, bütün maşalar gibi, kullanıldıktan bir süre sonra Çombe askeri bir darbe ile devrildi ve yerini Mobutu Sese Seko aldı.

Mobutu'nun direk emperyalizmin istemleri doğrultusunda işbirlikçi politikası, Lumumba'nın başlattığı ulusal ve sosyal kurtuluş hareketini karşısında bulmuştur. Özellikle Angola'nın sosyalist kuruluşu hedefleyen kurtuluşundan sonra, 19 Haziran 1968'de kurulan Kongo Ulusal Kurtuluş Cephesi (F.L.N.C.) eylemlerini yoğunlaştırdı.

Özellikle geçtiğimiz aylarda yoğunlaşan olaylar, emperyalizmin Güney Afrika'daki baş yardakçılarından Mobutu'nun sonunun yaklaştığını göstermektedir. Emperyalist ağın dışına çıkartılması için, F.L.N.C. militanları ve Zaire halkı dünya sosyalist sisteminin ideolojik, politik, askeri ve ekonomik yardımları ve enternasyonalist dayanışması ile mücadelelerini başarıya ulaştırmayı bileceklerdir. Bunu ABD, Fransa, Belçika gibi tescilli emperyalist ülkeler ve emperyalizmin truva atı olduğunu hayasız davranışları ile kanıtlayan emperyalizmin paralı askerleri; F.L.N.C. militanlarını, Zaire halkını katlederken, Dışişleri Bakanını kanlı Mobutu rejimine politik alanda destek olmak üzere Zaire'ye yollayan Maocu Çin yönetiminin "ince" oyunları da dahil hiçbir güç engelleyemeyecektir.

Zafer, dünya sosyalist sistemi ile enternasyonalist dayanışma içinde olan, F.L.N.C. militanlarının ve Zaire halkının sosyalizmi amaçlayan ulusal kurtuluş mücadelesinin olacaktır.

AFGANİSTAN: DÜNDEN BUGÜNE

Sema BAŞEĞMEZ

Afganistan 19. yüzyılda dış ilişkilerde İngiltere'nin denetiminde. 1919 yılına dek. Şubat 1919'da Emanullah Han'ın başa geçmesiyle bağımsızlığını ilan ediyor. Bağımsızlığın güçlenmesine katkı Sovyetler Birliği'nden geliyor. Bağımsızlığını ilk tanıyan ülke Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği oluyor.

Ve yıl 1978. Afganistan Demokratik Cumhuriyeti ilan ediliyor. İlk tanıyan ülkeler başta Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler.

1973 Temmuz ayı. Muhammet Davut Han yönetimi. Monarşinin yıkılması ve ileriye dönük gelişmeleri engelleyici yapıların tasfiyesi için bir zemin.

Hükümette demokratlar da yer alıyor. Subay olarak yetişmek üzere ordunun büyük bir bölümü Sovyetler'e gönderiliyor. Krallığın yıkılması sonrası Davut Han'ın savunma bakanlığı döneminde de bu uygulama sürdürülüyordu.

Bağımsızlık mücadelesi veren Paşgir'ler hükümetçe destekleniyor (1). Fakat Davut Han yönetimi bir süre sonra Paşgir'lere karşı politikasını değiştirmek zorunda kalıyor. Bu değişiklikte İran'la yakınlaşmalarının da büyük rolü oluyor.

Ekonomik kalkınma ve gelişmenin feodal-kapitalist ilişkiler sürecinde gerçekleştirilmeyeceği öne sürülüyor. "Afgan Sosyalizmi" ortaya atılıyor. Bilimsel Sosyalizm'e ters düşen bu girişimlere ilerici güçler karşı çıkıyor.

Davut Han hükümeti bir tür merkezi karma ekonomi yaratma çabalarında. Ve darbeye adım adım burjuvazi egemen oluyor. Paşgirlerin terkedilmesi Perçam'ın onlarla daha sıkı işbirliği kurmasını sağlıyor. (2) Perçam, maden işçilerinin ekonomik örgütlenmesini de yürütüyor.

Ülkenin 20 milyon nüfusunun ancak % 10'u okur-yazar. İdari aygıt ve mali kaynaklar oldukça yetersiz. Sovyetlerin yardımıyla kurulan 67 büyük endüstri kuruluşunun ve bazı bölgelerdeki maden sanayiinin ülkenin feodal ilişkilerinin tasfiyesine katkısı olduğu söylenebilir. Diğer bölgelerde henüz feodal ilişkiler sürmektedir.

İlerici güçlerin dayatmalarıyla, Davut yönetiminde birtakım kazanımlar sağlandı. Davut Han yönetimi halkın ve meclisin onayına getirilmesi gereken anayasayı sürekli erteledi. Perçam'ın örgütlediği 40.000 kişilik Kabil Mitingiyle bu durum protesto edildi. Afganistan gibi bir ülkede 40.000 kişilik bir miting, Perçam'ın ve ülke demokratik güçlerinin yadsınamayacak göstergesi.

1977 yılı bir dönüm noktası. Perçam tarihi için. Daha önce partide başgösteren bölünme, 1977 Haziran ve Temmuz başlarında gideriliyor. Bu birleşme diyalektik olarak gençliğe de sıçrıyor. Üniversite ve yüksek okullardaki maocu gruplaşma ve gruplar kırılıyor. Maoculuk bu kesimden tecrit ediliyor.

1978 yılında ise Kabil radyosu 6 demokratın tutuklandığını açıklıyor. Hemen arkasından bir grup sağcı,demokrat liderlerden Amir Ekber Haydar'ı öldürüyor.

Bu olaylar o ana kadar oluşan birikimin eyleme dönüşmesinde bir nokta oluyor. Bu nokta Davut han yönetimine de koyuluyor. Cumhuriyet'in başına ilerici lider Nur Muhammed Taraki getiriliyor.

Şimdi emperyalist, gerici güçler tedirgin. Sosyalist ülkeler Cumhuriyet'i tanıdılar. Afganistan'da gelişmelerin, son olaylarla da gözlemlenebileceği gibi ileriye dönük olduğuna kuşku yok. Bundan sonra ülke sosyalizm yönünde gelişecek mi? Bunu başaracak güçler başta Afgan halkı ve onun partisi Perçam olmak üzere tüm demokrasi ve barış güçleri.

---

(1) Paşgirler, bağımsızlık mücadeleleri Perçam ca da desteklenen silahlı bir halk.

(2) Perçam, Afgan dilinde halk anlamına geliyor. Afganistan Halk Partisi, Afgan işçi sınıfı partisinin adı.

Afganistan'da ilerici güçlerin kazanımları sosyalist sistemin desteğiyle pekişecek.

TÜTED 4. Kongre
Divan Başkanlığına

Ülkemiz teknik elemanlarının yığınsal örgütü TÜTED bugüne kadar grevli ve toplu sözleşmeli sendikal haklar için tutarlı, kararlı ve başarılı bir mücadele içinde olmuştur.

Bu mücadelede, ortak amacı paylaştığı örgütlerle ilkeli işbirliği ve bu işbirliği içinde üyesi olan kitleyi mücadeleye sokma yeteneğiyle giderek güçlenen örgütünüzün verdiği mücadeleyi bundan böyle de yılmaz bir biçimde vereceği inancındayız.

Ülkemizde tırmandırılan faşizme, onun ürünleri olan kıyıma, baskıya, faşist cinayet şebekelerine karşı gösterdiğiniz kararlı tutumun mücadele için taşıdığı önem bilinmektedir.

Yine bilinen başka bir gerçek de ülkemizin demokratikleşmesinde ve faşizmin geriletilmesinde örgütünüz bulunan her yerde izlediğiniz kararlı tutumdur.

Bütün bu mücadeleler içinde bulunurken kitle örgütlerinin içini boşaltmaya, giderek onları etkisiz biçime sokmaya çalışan kimi girişimler karşısında dimdik ve örgütü güçlendirmeyi başararak verdiğiniz onurlu mücadele, "grevli, toplu sözleşmeli sendika" mücadelesinin ergeç başarıya ulaşacağının kanıtıdır.

Tüm çalışanların grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakları ve politik özgürlükleri için sizin de içinde bulunduğunuz kitle örgütlerinin verdiği mücadele başarıya ulaşacaktır. Başarıya ulaşacaktır çünkü, bu mücadele ülkedeki bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm savaşından güç almaktadır. Başarıya ulaşacaktır, çünkü, bu mücadele ülkemizin aydınlık geleceği için verilen mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır.

GENÇ ÖNCÜ, bu onurlu mücadelede teknik elemanların yanındadır.

SELAM TÜM ÇALIŞANLARIN SENDİKAL VE POLİTİK HAKLARI İÇİN VERİLEN ONURLU MÜCADELEYE

SELAM TÜTED'E!

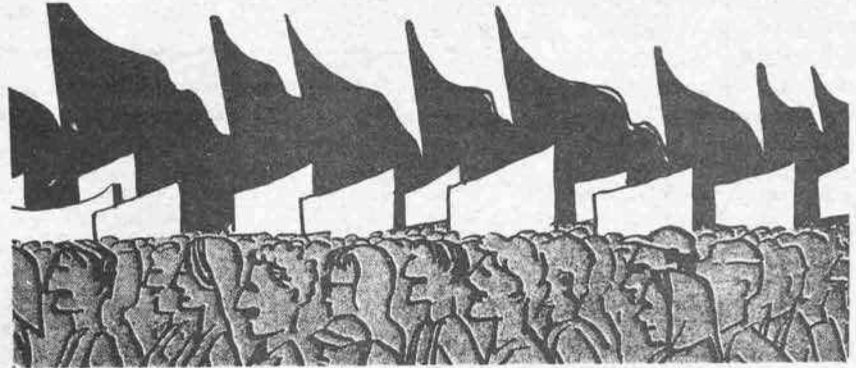
TÜTED GENEL KURULUNA, DİSK 15-16 HAZİRAN KUTLAMA GECESİNE VE AMATÖR SPORCULAR DERNEĞİ KURULUŞ GECESİNE GENÇ ÖNCÜ GENEL BAŞKANININ GÖNDERDİĞİ KUTLAMA MESAJLARINI YAYINLIYORUZ.

AMATÖR SPORCULAR DERNEĞİ
GENEL BAŞKANLIĞINA

Amatör Sporcular Derneği bünyesinde, sporcuların akademik-demokratik talepleri ve kitle için kitle sporu hedefini toplumsal yaşama geçirme doğrultusunda verilen mücadele; işçi sınıfının siyasal iktidarını hedefleyen politik hareketi tarafından verilen ideolojik ve politik mücadelenin bir parçasıdır.

Kuruluş gecenizde; doğru demokratik kitle örgütü anlayışı ile verdiğiniz akademik-demokratik mücadelenizi kutlar, İşçi, Köylü, Öğrenci Genç Öncüler Derneği'nin dostça selamlarını iletirim.

Abdurrahman Atalay

KİTLE ÖRGÜTLERİNDEKİ DARBOĞAZIN AŞILMASINDA OLUMLU BİR ADIM

17-18 Haziran günlerinde Ankara'da yapılan TÜTED merkez kongresikitle örgütlerinde uzun zamandır var olmayan bir çalışma temposuyla yapıldı. Delegeler çalışma raporundan hareketle yeni döneme ilişkin görüşlerini belirttiler. Tüm olgunluğa karşın çıkan sürtüşmeler kararlı biçimde engellendi.

TÜTED kongresinin başlangıcında konuşan TİP Genel Başkanı Behice Boran, kitle örgütlenmeleri ve bu örgütlerin işlevlerini açıklamış; TÜTED Genel Başkanı Aykut Göker de açış konuşmasında kitle örgütlerinde yanlış eğilimlere dikkat çekmiştir.

Açış konuşmaları ve kongrenin geçiş biçimiyle bir anlamda yeniliği olan bu toplantının diğer kitle örgütlerine de geliştirilerek yansıtılması ve kongreye kutlama yazısı gönderen GENÇ ÖNCÜ Genel Başkanı Abdurrahman Atalay'ın da belirttiği gibi kitle örgütlerinin kongrelerden güçlenerek çıkması başta sosyalistler olmak üzere tüm ilerici ve demokratlara düşen güncel bir görev durumunda.

15 - 16 HAZİRAN KUTLAMA KOMİTESİNE

15 - 16 HaziranBüyük İşçi Direnişinin 8. yılında düzenlediğiniz geceyi selamlarız.
15 - 16 Haziran, 1970'lerde DİSK'i kapatmak isteyenlere karşı Türkiye İşçi Sınıfının bir cevabıdır.
15 - 16 Haziran, işçi sınıfının gücüne ve öncülüğüne inanmayanlara verilen bir cevaptır.
15 - 16 Haziran, 8. yılında da işçi ve emekçi sınıfların sömürüden kurtulma mücadelelerine ışık tutuyor.
Bu büyük günde işçi sınıfımızın ekonomik örgütü DİSK'i kutlar, mücadelesinde başarılar dileriz.

KÜLTÜR VE SANAT

GENÇ ÖNCÜ, HER ALANDA OLDUĞU GİBİ KÜLTÜR VE SANAT ALANINDA DA, BİLİMSEL SOSYALİST HAREKETİN YÖNLENDİRMESİ OLMADAN YAPILACAKLARIN İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİLER İÇİN POLİTİK BİR SİLAH OLMAYACAĞI VE BÖYLECE ULAŞMASI GEREKEN AMACA VARAMAYACAĞI İNANCINDADIR.

KÜLTÜREL, SANATSAL UĞRAŞIDA BULUNAN BİR ÖRGÜT OLAN İŞÇİ KÜLTÜR DERNEĞİ'NİN GÖRÜŞLERİNİN AKTARILMASININ BU DÜŞÜNCEMİZİN YANSIMASI OLACAĞINA İNANIYORUZ.

AŞAĞIDA İŞÇİ KÜLTÜR DERNEĞİ GENEL BAŞKANI İLHAN AKALIN'LA YAPILAN BİR GÖRÜŞMEYİ BULACAKSINIZ.

GENÇ ÖNCÜ - İşçi Kültür Derneği ne amaçla kurulmuştur? Geçirdiği evreleri ve şu andaki durumunu anlatırmısınız?

Akalın - Kapitalist-emperyalist sistemin saldırıları çok yönlü. Bu çok yönlülük içinde kültür ve sanat da var. Üstelik kültür ve sanata yönelik saldırı öyle ince uygulanıyor ki nereden geldiği, nasıl oluştuğu çıplak gözle görülemiyor. Bu saldırının ürünleri günlük yaşamımızın her alanına girmiş. Okuduğumuz günlük gazetede bir ilan; kitapçı dükkanlarının vitrinlerinde aşk-macera romanı; dinlediğiniz radyoda 'arkası yarın'; seyrettiğiniz televizyonda polisiye film; bindiğiniz dolmuşta dinlemek zorunda bırakıldığınız müzik; duvara asılı takvimde resim olarak girmiş.

Söz edilmesi gereken bir yanda bireycilik. Aslında bireycilik kültür oluşumunda sanatın çeşitli dallarının özelliği görünümünde. Bir diğer tesbitimiz de bireyciliğe bağlı olarak örgütsüzlük.

Kısaca belirttiğim bu tesbitlerden yola çıkarak 1975 yılında:

a) Emperyalizmin kültür ve sanata saldırısını gözler önüne sererek işçi ve emekçi halkımızın kültür oluşumunu etkilemesini engellemek;

b) Her sanat dalında bireyci çalışmanın yerini kollektif çalışmanın almasını sağlamaya çalışmak;

c) Yine her sanat dalında çalışma yürütenlerden en az demokrat tavırda olanları bir araya getirerek bu çalışmanın içine sokabilmek amacıyla İŞÇİ KÜLTÜR DERNEĞİ'ni kurduk.

Kurucularımız arasında belirttiğim amaca uygun pek çok sanatçı vardı. Ne varki kuruluşumuzu takip eden bir kaç ay sonra çalışmalarımızın içinde 3 ismin kaldığını gördük. Birisi geçtiğimiz yıl kaybettiğimiz Sevgi Soysal, diğerleri roman ve tiyatro oyunu yazarı Ömer Polat ile karikatürist Nezih Danyal. Bu iki arkadaşımız bugün de çalışmaların içindeler ve genel yönetim kurulu düzeyinde yönetim kademesinde görev yapıyorlar. Bugünkü aşamada ise kendi dalında sanatını kabul ettirmiş pek çok faal üyemiz var.

Kuruluşumuzu takip eden günlerde yukarıda sözünü ettiğim ayrılmalar, İşçi Kültür Derneği'nin çalışmalarını aksatmadı. Belirlediğimiz perspektif doğrultusunda bölümler hem kendi içlerindehem de birlikte kollektif çalışmalarını sürdürdüler, ürünleri kapalı salonlarda sergiledik.

Üye sayımız kısa sürede arttı. Ankara dışından da şube kurmak için başvurular gelmeye başladı. Bunları bir süre erteleme kararı aldık. Bu süre yeni perspektifimizin belirleneceği birinci genel kurula kadar uzadı.

Birinci genel kurulumuzdan sonra şubelerin açılması başladı. Şubelerin bir bölümü kısa süre sonra genel kurullarını yapmaya başladılar.

Belirlenen yeni perspektif mahallelere yönelik çalışmaları da içeriyordu. Bu yönelik çalışmalar lokallerin açılmasını gündeme getirdi. Lokallerde daha çok mahallenin somut sorunlarına ilişkin çalışmalar düşünülmüştü. Mahalledeki gençlerin spor sorunlarından küçük çocuk ve kadınların doktor bakımına mahallelinin resmi başvuru için dilekçe ve avukat sorunundan, saz ve daktilo kursu açılmasına kadar geniş bir alandı bu.

İlk lokalimizi Balgat'ta açtık. Açılışla birlikte saldırılar başladı. Fiili saldırı iki yönlü idi: Birincisini faşistler başlattı. Kurşunladılar, bomba koydular ve yaktılar. Faşistlerin ilk saldırısını polislerin baskısı izledi. Bu baskı çelik yelekli polislerin otomatik silahlarla lokali aramasından, polis şefinin faşist saldırılara karşı 'bizim de silahlanmamızı' öneren görüşlerin aktarılmasına, sonunda da lokalin kapatılmasına kadar uzadı. Faşistlerin fiili saldırısını önleyici hiç bir önlem ise polisçe alınmadı.

Diğer taraftan gençlik örgütü kurulması gündeme geldi. İşçi Kültür Derneği'nin Merkez ve Şubeler düzeyindeki yöneticilerinden, pek çok bölümün sorumlusuna kadar çok sayıda üyemiz bu çalışmanın içinde görev aldı.

Ayrıca başta İstanbul olmak üzere bir kaç şubemizde çalışmaların önü tıkandı. Tıkanıklığın nedenlerini araştırdığımızda, perspektifimiz içinde bulunan pek çok alanın GENÇ ÖNCÜ örgütlenmesiyle işlerliğinin kalmadığını gördük. Buna, insan faktörünü eklemek gerekiyor. Yani yönetim kademelerinde görev alanlardan bölümlerde üretime katılanlara kadar uzanan düzeyde üyelerimiz GENÇ ÖNCÜ çalışmalarında yoğun olarak görev almışlardı.

Kurullarımız yaptığı toplantılardaki değerlendirmeler sonucu ikili perspektif belirlenmesi ve çalışmaların bu yönde sürdürülmesi kararına varıldı. Ankara ve İstanbul gibi şubelerimiz için geçerli olacak ikinci perspektif, özgün kültür ve sanat çalışmalarının yapılması olarak özetlenebilir. Bunun gerektirdigi kararlar alınmış ve uygulanmaya konulmuştur. Diğer şubelerimiz şimdilik geniş perspektifli çalışmalarını sürdüreceklerdir. Zaman içinde tüm şubelerimizde salt özgün kültür ve sanat çalışmaları perspektifi uygulamaya konulacaktır.

Mahallelere yönelik çalışmalarla birlikte aylık yayın organı da gündeme gelmişti. Kitlelere ulaşmada önemli görevi olan yayınımız 7 sayı çıktı. Bu yayını sürdürmeyeceğiz. Ancak özgün kültür ve sanat çalışmalarının başlamasıyla başka bir yayın gündeme geldi. Bu, bir taraftan dünya deneylerinin aktarılması, diğer taraftan sanat dallarında görüşlerin tartışmaya açılarak oluşturulmasına yönelik olacak. Yani süreli ve süresiz yayınlar. Bunlardan ilki kısa bir süre önce çıkarıldı. İşçi tiyatroları adını taşıyan bu kitap, Almanya'da 1900-1934 yıllarındaki deneyleri aktarıyor. Bu tür yayınlar sürdürülürken 'kültür ve sanat dergisi' çıkarılması hazırlıkları da başlatılmıştır.

GENÇ ÖNCÜ - Merkezde kurulu koronuz, diğer yörelerdeki benzeri çalışmalarınız hakkında bilgi verir misiniz? Müzik dalında ürün verilmesi düşünülüyor mu?

Akalın - Merkezde kurulu koromuzun yanında pek çok şubemizde de korolar var. Ancak merkez koromuzun düzeyinde değiller. Ama bölgelerinde işlevlerini sürdürüyorlar. Yayınlamaya başladığımız notalarla düzeylerini geliştireceklerine inanıyorum.

ALANINDA "İŞÇİ KÜLTÜR" OKUL OLACAKTIR

Merkez Korosu için bir noktayı açıklamakta ayrıca yarar var. Bu koro kurulduğundan bu yana 30-40 arasındaki sayı ile çalışmalarını sürdürüyor. Başlangıçtaki 30 ile bugünki 30 aynı kişiler değil. Sürekli ve düzenli çalışma, koroya yeni katılanlar ile düzeyin korunmasını hatta gelişmesini sağlıyor. Yani bugün •15 günlük bir çalışmayla 20-25 kişilik 3 hatta 4 koroyu oluşturabiliriz, 3 yada 4 koromuz var diyebiliriz. Ürünlerin yayınlanması ise tamamen maddi koşullara bağlı. Bant doldurumu için Ankara'da stüdyonun bulunmaması da etken. Para sorunu ise hiç aşamadığımız bir engel. Buna rağmen ürünlerin yayınlanması için yürüttüğümüz çalışma var. Sonuçlanması için var gücümüzle çalışıyoruz.

GENÇ ÖNCÜ - Şubelerinizdeki diğer çalışmaları da kısaca öğrenebilirmiyiz?

Akalın - Şubelerimizde değişik çalışmalar, şubelerimizin şartlarından kaynaklanıyor. Aslında değişik çalışma deyimini kullanmak gerekiyor. Çünkü, şubelerimizde değişik kol çalışmaları ön plana çıkmış durumda. Adana şubemizde tiyatro çalışmaları ön plana çıkarken, Antakya şubemizde Halk Bilimi bölüm çalışmaları, Bursa şubemizde müzik, İzmir şubemizde foto-film ön planda. Şubelerimizin çalışma ürünlerinin diğer şubelerimize ulaşmasını gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Bunu başardığımız ölçüde gelişkinliği ve yaratıcılığı çabuklaştıracağımıza inanıyoruz. Örnek vermek gerekirse, Adana şubemizin yazdığı ve sahneye koyduğu TV'DE BİR YARIŞMA adlı yapıt, Bursa şubemizin elinde yeni bir boyuta ulaşmıştır. Elbette olumlu ve olumsuz yönleriyle. Ama olumlu yönlerini alıp gelişkinlik merkezi düzeyde sağlanacaktır.

GENÇ ÖNCÜ - Çeşitli lokal ve şubeleriniz kapatıldı, kapatılıyor, soruşturmaya uğruyor. Bilgi verip, nedenlerini açarmısınız?

Akalın - İlk sorunuza verdiğim yanıtta İşçi Kültür Derneğine yönelen saldırıları ve nedenini özetle söylemiştim. Saldırıyı yadırgamıyoruz. Yani burjuvazi tüm gücüyle saldırmak zorunda bize. Balgat lokalimiz kurşunlandı, bombalandı ve yakıldıktan sonra kapatıldı. Eskişehir Şubemiz polis baskısı sonucu bir ay süre ile kapatıldı. Bursa şubemiz polis baskınına uğradı. Ankara'daki merkez binamız iki kez

bombalandıktan sonra tahrip gücü yüksek bir kalıpla tamamen yıkıldı. Balgat lokalimiz dışındaki olaylar Ecevit hükümeti dönemine rastlıyor. Bu önemli bir tesbit. Bu döneme ilişkin önemli bir diğer tesbit ise başta TRT olmak üzere ilerici diye nitelenen basın dahil hiç bir kitle yayın organında bir tek satırla bile bu olayın verilmeyişi. 14.5.1978 günü yıkılan binamızın önünde basın toplantısı düzenledik. Basınımız iltifat etmedi. Ama toplantıya çevre insanları katıldı. Yıkık binamızın önünde müzik ve tiyatro bölümü haftalık çalışmalarını sürdürdüler. Bu çalışmada genel başkan olarak üyelerimizi gözleme fırsatı buldum. Ve gördüm ki, üyelerimiz şartlar ne olursa olsun çalışmaları kararlılık ve inanç içinde sürdürecekler. İnanmışlığın inatçılığı ile. Bu inanç ve inatçılıkla şimdi merkezde İŞÇİ KÜLTÜR MERKEZİ kurmayı başardık.

GENÇ ÖNCÜ - Örgütünüz için gerek kuruluş sırasında ve gerekse de akla geldikçe getirilen iki "suçlama" var. Kanımızca aynı çarpık düşünceden çıkan bu çarpıtmalar şunlar: Birincisi örgütünüzün belirli bir politik hareketin "kuyruğu" olması biçiminde getiriliyor, ikincisi ise Sovyetler Birliğinde kuruluştan kısa bir süre sonra ortaya çıkan "İşçi Kültürü" akımına benzetme.

Gerçekte ikiside sosyalist nitelikli örgütlerin kapitalist düzende ne gibi fonksiyonları olacağını anlayamamaktan kaynaklanan bu "suçlamalar"ı yanıtlayabilirmisiniz?

Akalın - Sorunuzda da belirttiğiniz gibi suçlamalar çarpık düşünceden kaynaklanıyor. Her iki suçlama da bizim için doğru değil.

Birinci suçlama içinsöylenecekler şunlar: Elbette kuruluşumuz ve çalışmalarımız işçi sınıfının politik hareketi ve onun politik örgütünün görüşü ile çakışıyor. Bundan daha tabii bir şey olamaz. Çünkü bizler işçi sınıfı bilimine inanmış insanlarız. Bu inanmışlık işçi sınıfının fiili, ideolojik, ve örgüt öncülüğüne inanmışlık demektir. İnanmışlıktan öte bunu pratikte uygulamaya geçirme demektir. Bugünkü üye yapımız da doğru yolda olduğumuzu kanıtlıyor: Üyelerimiz arasında sosyalist olmayan ama anti-emperyalist ve anti-faşist mücadeleye inanmış insanlar da var.

İkinci suçlamanın ise hiç bir maddi temeli yok. Biz kültür birikiminin bugünden yarına olmayacağını bilmekten öte, kültür mirasımıza da sahip çıkıyoruz. Kültür mirasımızın belirli bölümlerini alıp yaşatıyor, olumsuz yanlarını ön plana çıkartmaya çalışanlara karşı çıkıyoruz. Burjuvazinin derneğimize çok yanlı saldırısı da bir anlamda bu yüzden.

GENÇ ÖNCÜ - Son sorumuz, ülkemizin bir nesnel gerçeğinden ortaya çıkan sonuçla ilgili. Ülkemiz bir gençler ülkesi. Ve bu tür çalışmalarda doğal olarak en çok gençler arasında yankı buluyor. Örgütünüz üyelerinin büyük kısmı da genç GENÇ ÖNCÜ üyesi olan insanlar. Bu olumlu çakışmanın doğuracağı sorunlar sizce nasıl aşılabilir. Bu konuda önerileriniz nelerdir?

Akalın - GENÇ ÖNCÜ üyeleriyle İşçi Kültür Derneği üyeleri arasında gerçekten büyük çakışma var. İlk bakışta bu çakışmanın büyük olumsuzluklar yaratacağı söylenebilirse de ben aksi görüşü taşıyorum. Yani bu çakışma elbette pek çok sorun getirecektir ve getirmektedir. Ancak bunları aşmak mümkündür ve aşılacaktır. Bu konudaki önerilerimi burada sıralamayacağım. İşçi Kültür Derneği yönetimi olarak hazırladığımız önerileri GENÇ ÖNCÜ yönetimi ile birlikte tartışarak oluşturmayı, gerekiyorsa örgütler arası protokol ile tesbiti amaçlıyoruz.

Şu kadarını söylemekte yarar var: Belirlediğimiz yeni perspektif içinde çeşitli sanat dallarında İşçi Kültür Derneğinin OKUL görevi görmesi var. Bu görevin yerine getirilmesinde alışverişimizin çok boyutlu ve çok olumlu olacağına inanıyorum.

GENÇ ÖNÇÜ - Teşekkürler ve ortak yolumuzda başarılar.

Şike yaptınız Kupa'yı aldınız ama...

SONUNUZ YAKIN!

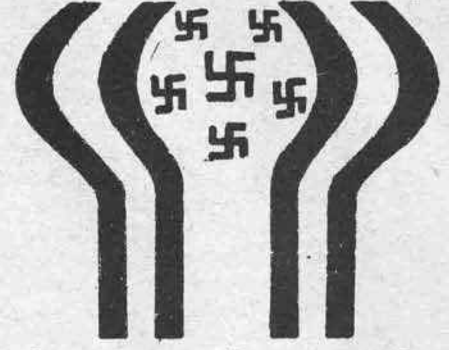
Bülent ERDEM

25 gün süren Dünya Kupası faşist bir cuntanın idaresindeki Arjantin'in "şampiyonluğu" ile bitti. Bu Dünya Kupası sırasında futbolun siyasal iktidarların elinde geniş kitleleri uyutmanın etkin bir aracı olduğunun ne denli büyük ve tehlikeli boyutlara ulaştığını gördük. 25 gün boyunca milyonlarca insanın tek ilgi alanı haline gelen kupa maçları boyunca en "ilerici"sinden, en gericisine kadar geniş bir insan yığını televizyon başında maçların "heyecanını", 'zevkini' yaşadı. Bu arada maçların oynandığı ve onun benzeri birçok ülkede faşizmin katı gerçekleri gözardı ediliyordu.

25 gün boyunca gazetelerde en geniş şekilde kupa maçları vardı. Arjantin'in koyu bir faşizm altında yönetildiğinden, iktidarda eli kanlı bir askeri cuntanın bulunduğundan söz edilmeden , sadece maçlardan söz ediliyordu.

Faşist iktidarlar, kitlelerin siyasal iktidara olan tepkilerini başka yönlere kanalize etmek için çeşitli araçlar kullanırlar. Futbol da bu araçlardan biridir. Kitlesel psikolojik bir boşalma aracı olan futbolda alınacak geçici başarılar ile insanların şoven duyguları kabartılarak tepkilerinin yönü değiştirilmek istenir.

Kupayı faşist cunta idaresindeki Arjantin'in kazanması için tüm dünyanın emperyalist güçleri seferber oldular. Kendilerinin varolabilme mücadelelerinin bir parçası idi Arjantin'in kupayı alabilmesi. Böylelikle bir süre için olsa bile faşizmin ardındaki kanlı gerçekleri göz ardı edebileceklerdi. Ancak bunun böyle olmadığını kupa töreninde gördük.Kupayı kazanan takımlarına karşı çılgınca sevgi gösterisinde bulunan kitleler, faşist cunta başkanı General Videla stada girdiğinde ve kupayı verdiğinde tek çıt çıkartmıyorlardı. Bu kanlı faşist cuntaya karşı geniş kitlelerin sessiz bir protestosu idi ve bu protesto cunta başkanı alanı terkedinceye kadar sürdü ve kitleler takımlarına karşı sevgi gösterilerini sürdürdüler. Faşizmin önemli silahlarından biri geri tepmişti. Arjantin dünya kupasını almıştı ama, bu geçici başarı kanlı iktidarın yaşamını sağlamaya yetmeyecek.

GELECEĞİN EĞİTİMİ, BELİRLİ BİR YAŞIN ÜZERİNDEKİ BÜTÜN ÇOCUKLAR İÇİN ÜRETİCİ EMEKLE ÖĞRETİMİ VE CİMNASTİĞİ BİRLEŞTİRECEKTİR, VE BU, YALNIZCA SOSYAL ÜRETİMİ ARTIRMA YÖNTEMİ DEĞİL, MÜKEMMEL İNSANLARIN YETİŞTİRİLMESİNİN TEK VE BİRİCİK YÖNTEMİ OLACAKTIR.

KARL MARX

Kitle için Kitle sporu.

Amatör Sporcular Derneği'nin öncülüğünde Dağcılık Federasyonu ve Ankara Belediyesi'nin katılımı ile düzenlenen Toplum Sağlığı için Halk Yürüyüşü 25 Haziran günü Ankara Elmadağ'da yapıldı. Sporun insan sağlığının temel araçlarından biri olduğunu geniş kitlelere tanıtmak amacı ile yapılan Yürüyüşe her yaştan çok sayıda insan katıldı. Yürüyüş öncesi katılanlara sporun gerçek işlevinin ne olduğu konusunda genel bir bilgilendirme yapıldı. Katılanlar arasında yaşlıların ve hamilelerin de bulunması geniş kitlelerin gerçek spor etkinliğine özleminin bir göstergesiydi. Katılanlar bu özlemlerini bu tür düzenlemelerin sık sık yapılmasını isteyerek belirttiler.

$AG
$OL
ne

"Birçokları "Okumak için vakit yok
çok iş var" diyorlar.
Bu doğrudur,
fakat tamamıyla doğru değildir.
Çalışmalar öyle örgütlenmelidir ki
militanlarımız,
sayı bakımından çok olmayan,
fakat ideolojik silahı ile
donanmaları için zorunlu olanları,
onların yaratıcı çalışmaları
ve mücadeleleri için zorunlu olanları okuyabilsinler"

G. DIMITROV

10 TL.